

KUCBX00L240J

JIHOČESKÝ KRAJ

KRAJSKÝ ÚŘAD

ODBOR KANCELÁŘ HEJTMANA

číslo jednací: **KUJCK 117967/2016**
spisový znak: **KHEJ 113598/2016/kakr/3**

datum: **02.09.2016**vyřizuje: **Bc. Kamila Křížová**telefon: **386 720 225****Poskytnutí informací podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů**

Dne 23. 8. 2016 obdržel Krajský úřad Jihočeského kraje Vaši žádost podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ze dne 23. 8. 2016, v níž požadujete poskytnutí následujících informací:

kolik správních žalob podal váš krajský úřad ke správním soudům v letech 2012-2016 a jestli je možno text těchto žalob poskytnou.

K výše uvedené žádosti Vám sdělujeme následující:

Jihočeský kraj - Krajský úřad Jihočeského kraje podal celkem tři správní žaloby v letech 2012-2016. Ve všech případech se jednalo o spory týkající se proplacení dotace ve věcech projektu modernizace komunikací II. a III. třídy z Regionálního operačního programu ROP NUTS II Jihozápad v programovacím období v letech 2007-2013. Text žalob přikládáme v příloze tohoto sdělení.

S pozdravem

Ing. Milan Nebesář
vedoucí Odboru kancelář hejtmana
- podepsáno elektronicky -

* 3x příloha: *zaloba_Regionalni_rada_P3_5.4.2013.pdf*
                  zaloba_Regionalni_rada_P4_5.4.2013.pdf
                  zaloba_P4_21.12.2015.pdf

Krajský soud v Českých Budějovicích
Zátkovo nábřeží 2
370 84 České Budějovice

Žalobce: Jihočeský kraj, U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice,
IČ: 70890650, zastoupený Mgr. Jiřím Zimolou, hejtnanem Jihočeského kraje

Žalovaná: Regionální rada regionu soudržnosti Jihozápad, Jeronýmova 1750/21, 370 01
České Budějovice, IČ: 75086999, zastoupená Ivo Grünerem, předsedou Regionální
rady regionu soudržnosti Jihozápad

**Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65
zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění
pozdějších předpisů**

Soudní poplatek bude zaplacen na výzvu soudu

dvojmo
přílohy: dle textu

I.

Právní charakter a postavení žalované

1. Žalovaná je podle § 16 odst. 2 zákona č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o regionálním rozvoji“), právnickou osobou zřízenou ze zákona, podle odst. 3 je zároveň řídicím orgánem příslušného regionálního operačního programu. Tato právní úprava navazuje na čl. 59 nařízení (ES) č. 1083/2006, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení č. 1260/1999 (dále jen „obecné nařízení“). Podle § 17 odst. 1 zákona o regionálním rozvoji je Úřad regionální rady výkonným orgánem žalované, který zabezpečuje veškeré úkoly spojené s funkcí řídicího orgánu Regionálního operačního programu ROP NUTS II Jihozápad s výjimkou těch záležitostí, které jsou svěřeny Výboru.
2. Podle čl. 5. 2. Regionálního operačního programu ROP NUTS II Jihozápad na období 2007 - 2013 celkovou odpovědnost za realizaci Regionálního operačního programu ROP NUTS II Jihozápad (dále jen „ROP“) nese žalovaná. Z toho důvodu je žalována Regionální rada regionu soudržnosti Jihozápad, jako právnická osoba, jejíž orgán (Úřad Regionální rady) napadané rozhodnutí vydal. Byť se podle § 16 odst. 5 zákona o regionálním rozvoji na vztah státu a žalované při činnostech upravených zákonem vztahují právní předpisy o přenesené působnosti krajů obdobně, nelze to samé aplikovat i na vztah žalované v postavení poskytovatele dotace vůči žalobci v postavení příjemce dotace, a z toho důvodu považuje žalobce za pasivně legitimovaného nikoliv Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, ale žalovanou jako celek, tedy subjekt, který je nadán jak právní subjektivitou, tak způsobilostí k právním úkonům.
3. Žalovaná je podle definice a legislativní zkratky obsažené v § 1 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), správním orgánem, neboť se jedná o právnickou osobu, která vykonává působnost v oblasti veřejné správy a uzavřená smlouva mezi ní a žalovanou zároveň není občanskoprávním ani obchodněprávním úkonem ve smyslu § 1 odst. 3 správního řádu, nýbrž jak bude uvedeno dále veřejnoprávní smlouvou o poskytnutí dotace. Z toho důvodu žalobce dovozuje, že se na jeho činnost vztahují příslušná ustanovení správního řádu obdobně.

Důkaz:

Kapitola č. 5. 2. Regionálního operačního programu ROP NUTS II Jihozápad

II.

Skutkový stav a důvody žaloby

4. Žalobce touto žalobou napadá ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) úkon **žalované č. j. RRRSJ 2235/2013, ze dne 20. 2. 2013, nadepsaný jako „Věc: Vypořádání Podání proti Oznámení o krácení finančních prostředků – opravené,“ a to v části označené jako „bod č. 4 a č. 5 Podání.“** Žalobce považuje tento úkon žalované za rozhodnutí správního orgánu v materiálním smyslu, byť nesplňuje všechny znaky pro správní rozhodnutí ve smyslu § 67 a násl. správního řádu, neboť i když nemá náležitosti v tomto ustanovení upravené, bylo tímto úkonem fakticky zasaženo do práv žalobce a vyplývají z něj závazně povinnosti a důsledky projevující se v jeho majetkové sféře a proti tomuto prostředku není žádné procesní obrany a ochrany mimo ochrany ve správním soudnictví.
5. Obdobně k tomu se vyjádřil i Nejvyšší správní soud ČR ve svém rozsudku č. j. 2 As 52/2010-59 ze dne 19. 8. 2010, který pod bodem 45. odůvodnění rozsudku uvedl, „že *rozhodnutím přezkoumatelným v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. je takový úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují subjektivní práva nebo povinnosti, přičemž dle ustálené judikatury je pojem rozhodnutí označením technickým*

a je třeba k němu vždy přistupovat z hlediska jeho obsahu a nikoliv formy. Není proto rozhodné, jak správní orgán svůj akt označil nebo případně věc vyřídil toliko neformálním přípisem (v tomto případě oznámením ve formě dopisu stěžovateli). Nezáleží tedy na procesním postupu, kterým byl úkon veden, ani na jeho formální podobě či označení.“

6. Napadenému úkonu, resp. rozhodnutí žalované, předcházelo „**Oznámení příjemci o krácení finančních prostředků dotace**“ č. j. **RRRSJ 16480/2012, ze dne 12. 12. 2012**, které bylo vydáno na základě provedené kontroly INTERIM, jejímž účelem je administrativní a fyzická kontrola plnění smluvních podmínek příjemcem a ověření, zda jsou finanční prostředky použity k záměrům specifikovaným v projektu a ve smlouvě o podmínkách poskytnutí dotace a zda v průběhu realizace nebyla porušena pravidla pro poskytování finančních prostředků ze strukturálních fondů.
7. Podle čl. 5. 1. 2. Příručky pro příjemce ke dni 1. 2. 2010 (5. Výzva) je administrativní průběžná kontrola INTERIM, upravena pouze v tomto dokumentu, zatímco fyzická kontrola INTERIM je prováděna podle zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o veřejnoprávní kontrole“), když působnost žalované k takové kontrole jen dána v § 8a tohoto zákona. Obě dvě tyto kontroly byly u projektu realizovaným žalobcem prováděny a ukončeny.
8. Vzhledem k tomu, že se žalobce neztotožnil s jemu sdělenými skutečnostmi v tomto oznámení žalované, podal proti tomuto oznámení dle poučení v něm obsaženém do pěti dnů podání, ve kterém napadal důvody, které žalovanou vedly ke krácení finančních prostředků dotace, a to dopisem s názvem „**Podání proti Oznámení příjemci o krácení finančních prostředků dotace k projektu „Program modernizace komunikací II. a III. třídy (P3),“ č. j. KUJCK/27493/2010/OREG, ze dne 18. 12. 2012.**
9. V reakci na toto podání žalovaná vydala dokument s názvem „**Vypořádání podání proti oznámení o krácení finančních prostředků,**“ č. j. **RRRSJ 17070/2012, ze dne 27. 12. 2012**, ve kterém odmítla námitky žalobce pod body č. 4 a č. 5 podání a zbytku podání vyhověla, resp. vyhověl do doby, než o pochybnostech při zadávacích řízeních rozhodne Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“). Body, u kterých bylo námitkám žalobce vyhověno a body, které byly předány k posouzení ÚOHS, proto nejsou předmětem této žaloby.
10. Vzhledem k tomu, že se žalobce opět neztotožnil s takovým dokumentem a v něm sdělenými důvody pro krácení finančních prostředků dotace, podal žalované podnět k jeho přezkumu, a to dopisem č. j. **KUJCK/27493/2010/OREG, ze dne 11. 1. 2013**. Tento podnět k přezkumu byl žalovanou vyřízen právě napadeným úkonem žalované č. j. **RRRSJ 2235/2013, ze dne 20. 2. 2013**, které bylo žalobci doručeno dne 21. 2. 2013, a které žalobce považuje za rozhodnutí správního orgánu v materiálním smyslu, neboť i když nemá náležitosti upravené v § 67 a § 68 správního řádu, bylo fakticky tímto úkonem zasaženo do práv žalobce a vyplývají z něj závazně povinnosti a důsledky projevující se v jeho majetkové sféře, neboť je jím fakticky určována částka dotace, která bude žalobci poskytnuta. Tento úkon byl doprovázen dopisem žalované č. j. **RRRSJ 2239/2013 ze dne 20. 2. 2013**, kterým projevila žalovaná snahu osvětlit žalobci procesní pochybení při tvorbě svých předchozích úkonů vůči žalobci.
11. Žalobce napadá proto úkon žalované specifikovaný v čl. II odst. 4 žaloby, kterým byly s konečnou platností žalovanou zkráceny způsobilé výdaje projektu oproti částce, která byla upravena v čl. IV. smlouvy o poskytnutí dotace či dalších dodatků, a to jak z procesních, tak z věcných důvodů. Žalobce je přesvědčen, že vyčerpal všechny „opravné prostředky“ (analogicky ke klasickému správnímu řízení), které jsou mu dány ke zvrácení pro něj nepříznivého stavu a nápravě pochybení žalované. Úkonem specifikovaným shora bylo podle názoru žalobce totiž bezpochyby zasaženo do jeho právní sféry a byl zkrácen úkonem žalované na svých právech, neboť tímto úkonem bylo závazně

rozhodnuto o právech a povinnostech žalobce, který je v dotačním vztahu běžnou právnickou osobou, resp. příjemcem dotace. V současné době není podle jeho názoru jiného prostředku ochrany, kterým by se mohl domoci svých práv, a proto žalobce podává tuto žalobu.

Důkaz:

- 1) Oznámení příjemci o krácení finančních prostředků dotace, č. j. RRRSJ 16480/2012 ze dne 12. 12. 2012
- 2) Podání proti Oznámení příjemci o krácení finančních prostředků dotace k projektu „Program modernizace komunikací II. a III. třídy (P3), č. j. KUJCK/27493/2010/OREG, ze dne 18. 12. 2012.
- 3) Vypořádání Podání proti oznámení o krácení finančních prostředků, č. j. RRRSJ 17070/2012, ze dne 27. 12. 2012
- 4) podnět přezkumu úkonu Regionální rady č. j. KUJCK/27493/OREG ze dne 11. 1. 2013
- 5) úkon žalované č. j. RRRSJ 2235/2013 ze dne 20. 2. 2013 nadepsaný jako „Věc: Vypořádání podání proti Oznámení o krácení finančních prostředků dotace – opravené“
- 6) dopis žalované č. j. RRRSJ 2239/2013, ze dne 20. 2. 2013, nadepsaný jako „Vyjádření a podnět k nápravě Vypořádání podání proti oznámení o krácení finančních prostředků k projektu „Program modernizace komunikací II. a III. třídy (P3), vedeném pod č. j. 17070/2012“
- 7) Kapitola 5. Příručky pro příjemce dotace ke dni 1. 2. 2010 (5. výzva ROP)

III.

Charakter kontroly žalované, na jejímž základě došlo ke krácení finančních prostředků dotace

12. Kontrola dodržování podmínek ROP, jakož i dodržování smlouvy o poskytnutí dotace je svěřena žalované, jako řídicímu orgánu ROP. V rámci projektu probíhá několik kontrol, a to předběžná kontrola (ex-ante), jejímž účelem je ověření připravenosti žadatele k realizaci projektu, průběžná kontrola administrativní nebo fyzická na místě (INTERIM) a následná kontrola v době udržitelnosti projektu (ex post).
13. V tomto konkrétním případě byla provedena průběžná kontrolu INTERIM, a v rámci ní oba typy kontrol, jak administrativní, tak fyzickou, na jejichž základě byly žalobci kráceny finanční prostředky dotace.
14. Administrativní kontrola INTERIM spočívá především v kontrole monitorovacích zpráv. Cílem administrativní kontroly je zjištění, zda jsou plněny smluvní podmínky ze smlouvy o poskytnutí dotace a zda jsou finanční prostředky použity k záměrům stanoveným v projektu a zda nebyla porušena pravidla pro čerpání dotace z prostředků strukturálních fondů.
15. O výsledku administrativní kontroly je příjemce dotace informován pouze dopisem či elektronickou poštou, případně je mu doručeno „*Oznámení o krácení/zamítnutí finančních prostředků dotace*“ s důvody krácení/zamítnutí. Ve zmíněném oznámení je příjemce informován o možnosti učinit podání proti výsledku kontroly, a to do 5 pracovních dnů od obdržení oznámení. Postup při administrativní kontrole je proto formalizován pouze v Příručce pro příjemce.
16. Na základě administrativní kontroly INTERIM nebo současně s ní může být provedena i fyzická kontrola INTERIM. Podle čl. 5. 1. 2. Příručky pro příjemce v případě, že jsou při fyzické kontrole zjištěny nedostatky, je tato skutečnost zaznamenána do protokolu o výsledku kontroly a příjemce je povinen tyto nedostatky ve stanovené době odstranit. Pokud příjemce takové nedostatky neodstraní ani po opakované výzvě, může být daná skutečnost řešena nesrovnalostí a hrozí, že předložená žádost o platbu nebude placena.

17. O výsledku fyzické kontroly INTERIM byl pořízen protokol bez č. j. ze dne 6. 12. 2012, který byl podepsán zástupcem žalobce dne 10. 12. 2012, proti kterému bylo možné podat ve smyslu zákona o veřejnoprávní kontrole námitky do pěti dnů. Žalovaná však v daném případě nezjistila žádné nesrovnalosti ani nedostatky, a proto nebyly vůči výsledku této kontroly podány žádné námitky.

18. Ze shora uvedeného lze tak dovodit, že pochybení byla zjištěna pouze při administrativní kontrole INTERIM, a ne již při fyzické kontrole INTERIM, o čemž svědčí i poučení v Oznámení o krácení finančních prostředků dotace.

Důkaz:

- 1) Kapitola 5 Příručky pro příjemce ve verzi ke dni 1. 2. 2010 (5. Výzva ROP)
- 2) Protokol o výsledku fyzické kontroly INTERIM bez č. j. ze dne 6. 12. 2012

IV.

Včasnost podání žaloby

19. Žaloba je podána včas ve lhůtě podle § 72 odst. 1 s. ř. s., neboť poslední úkon žalované, kterým bylo zasaženo do práv žalobce a závazně určeny jeho povinnosti, byl žalobci doručen dne 21. 2. 2013, lhůta k podání žaloby tedy uplyne dnem 21. 4. 2013. Teprve tímto dokumentem byla s konečnou platností vyřešena otázka výše krácení finančních prostředků dotace (kromě otázek, postoupených k rozhodnutí ÚOHS) a předchozí dokumenty tak neměly charakter konečného rozhodnutí ve věci, na jehož základě by bylo autoritativně zasaženo do práv žalobce, kdežto tento úkon žalované zcela zásadně a s konečnou platností zasáhl do majetkových poměrů žalobce a byly jím závazně určena jeho práva a povinnosti tak, že mu byly zkráceny finanční prostředky dotace. Sama provedená kontrola a kontrolní zjištění nejsou způsobilé zasáhnout do právní sféry žalobce, naříkaný úkon k tomu příslušného orgánu však již ano, když tento napadaný úkon, resp. rozhodnutí o krácení dotace, bezprostředně navazoval na provedenou administrativní kontrolu INTERIM.

V.

Právní základ čerpání dotace

20. Žalobce se žalovanou uzavřel dne 28. 12. 2010 „**Smlouvu o podmínkách poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu NUTS II Jihozápad** (dále jen „smlouva o poskytnutí dotace“) včetně tří dodatků, na **projekt s názvem „Program modernizace komunikací II. a III. třídy (P3)** (dále jen „projekt“), reg. č. projektu CZ.1.14./1.1.00/05.01836. Podle této smlouvy byla žalobci poskytnuta dotace ve výši 325 626 132, 80 Kč, tj. 85% způsobilých výdajů projektu, a to na základě usnesení Výboru Regionální rady č. 404/2010 ze dne 23. 7. 2010, kterým byl v rámci 5. výzvy schválen projekt, který je uveden výše (resp. na základě dodatku č. 1 ke smlouvě o poskytnutí dotace 354 357 850,40 Kč, tj. 92,5% způsobilých výdajů projektu). Ve smlouvě o poskytnutí dotace jsou uvedeny podmínky pro čerpání dotace a práva a povinnosti žalobce, který je v rámci tohoto vztahu v postavení příjemce finančních prostředků. Dodatky uzavřené ke smlouvě se přímo nedotýkají problematiky, která je uvedena v žalobě, a proto nebudou v dalším textu rozebírány.

21. V této smlouvě se žalobce zavázal podle jejího čl. VI. odst. 2 dodržovat při zadávání veřejných zakázek zákon o veřejných zakázkách a pokyny, které jsou pro zadávání veřejných zakázek obsaženy v Příručce pro příjemce ROP NUTS II Jihozápad, pokud se na příjemce dotace zákon nevztahuje, nebo jde o zakázky malého rozsahu podle § 12 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách.

22. Podle čl. VIII odst. 1 smlouvy o poskytnutí dotace se žalobce zavázal, že při provádění projektu bude postupovat v souladu s platnou legislativou, zejména dodrží pravidla pro poskytování veřejné podpory a platnou legislativu v oblasti veřejných zakázek.

23. Ustanovení čl. IX smlouvy o poskytnutí dotace upravuje případy porušení smluvních podmínek a řešení nesrovnalostí, když v odst. 2 je uvedeno, že pokud žalovaná zjistí, že příjemce (žalobce) nesplnil nebo neplní některou z podmínek vyplývajících z této smlouvy, včetně případných dodatků a příloh, je oprávněna zahájit kroky ke zjištění, zda nedošlo k nesrovnalosti ve smyslu obecného nařízení spočívající v porušení rozpočtové kázně ve smyslu zákona o územních rozpočtech, či v porušení jiných smluvních podmínek. Podle čl. IX odst. 3 smlouvy o poskytnutí dotace pak žalovaná považuje za nesrovnalost jakékoliv porušení předpisů ES nebo předpisů ČR včetně podmínek stanovených příjemci smlouvou, jejími přílohami či dodatky, které upravují použití prostředků ES nebo veřejných zdrojů ČR, v jehož důsledku by mohly být dotčeny veřejné rozpočty ČR nebo rozpočet EU.

24. Pokud by zjištěná nesrovnalost představovala porušení rozpočtové kázně, předvídá čl. IX odst. 4 smlouvy postup podle zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů“). V případě, že by se o porušení rozpočtové kázně nejednalo, čl. IX odst. 5 upravuje ukládání smluvních pokut od 1% z celkové částky dotace za každou zjištěnou nesrovnalost či porušení smlouvy, přičemž smluvní pokuty lze počítat až do 100% maximální celkové částky dotace.

Důkaz:

- 1) Smlouva o podmínkách poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu NUTS II Jihozápad ze dne 28. 12. 2010 včetně jejích dodatků
- 2) Výpis z usnesení ze 24. Mimořádného jednání výboru Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad ze dne 23. 7. 2010

VI.

Charakter smlouvy o poskytnutí dotace

25. Žaloba je podávána ve smyslu § 65 s. ř. s., neboť vztah mezi žalobcem a žalovanou, který byl založen touto smlouvou, je podle názoru žalobce veřejnoprávního charakteru a uvedená smlouva, byť v ní není uveden právní předpis, podle kterého je uzavírána, je smlouvou veřejnoprávní ve smyslu § 159 správního řádu. Tomuto právnímu názoru svědčí mimo jiné rozsudek Nejvyššího správního soudu ČR č. j. 2 As 52/2010 – 59 ze dne 19. 8. 2010, či usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, č. j. 21 Co 83/2011, ze dne 30. 6. 2011. To že jsou dotační vztahy vztahy veřejnoprávními, dokládá i další judikatura jako např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ČR č. j. 2 Afs 58/2007-56 ze dne 20. 9. 2007 či rozhodnutí téhož soudu č.j. 2 Afs 173/2006 – 77 ze dne 19. 9. 2007 či rozhodnutí zvláštního senátu Nejvyššího správního soudu č.j. Konf 14/2010 ze dne 7. 5. 2010.

26. Smlouva o poskytnutí dotace je pak z toho důvodu smlouvou veřejnoprávní ve smyslu správního řádu, neboť žalobce a žalovaná jsou v tomto případě v nerovnovážném postavení, jelikož z charakteru postavení obou subjektů smluvního vztahu je zřejmá pozice nadřazenosti žalované vůči žalobci, přičemž žalobce nemůže ovlivnit utváření obsahu právního vztahu. Za takové utváření nemůže být považován postup při výkonu vrchnostenské pravomoci, kterým bezpochyby proces poskytování dotací je. Tato smlouva podle názoru žalobce zakládá práva a povinnosti žalobci v rámci veřejného práva a má z toho titulu právoúčinné účinky, navíc je smlouvou, která je ovlivněna právy a povinnostmi, které vyplývají z norem veřejného práva, zde konkrétně zákonem č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů a programovými dokumenty ROP, což jsou dle tvrzení žalované dokumenty závazné pro žalobce, které jsou rovněž nadány veřejnoprávní povahou, byť nejsou zákonnými normami. Při uzavírání takového typu smlouvy žalovaná vystupuje v pozici nositele veřejné moci a může jednostranně ukládat povinnosti druhému

účastníku právního vztahu, a to i proti jeho vůli. Autonomie vůle žalobce byla proto v daném případě velmi omezena. Ze všech těchto důvodů je podle názoru žalobce zřejmé, že dotační vztah mezi žalobcem a žalovanou je veřejnoprávním vztahem, který vyplývá z uzavřené veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace.

VII.

Vyčerpání všech opravných prostředků

27. Žalobce je rovněž přesvědčen, že vyčerpal všechny právní prostředky, které jsou mu dány ke zvrácení napadeného rozhodnutí. Byť správní řád zná podle svého ust. § 169 postup při řešení sporů z veřejnoprávních smluv, podle názoru žalobce je smlouva o poskytnutí dotace svou povahou veřejnoprávní smlouvou, na níž však příslušná ustanovení správního řádu nepamatují. Podle názoru žalobce není výčet veřejnoprávních smluv obsažený v části V. správního řádu konečný. I kdyby byl soud rozdílného názoru, je nutné konstatovat, že by se v daném případě mohlo jednat obdobně o smlouvu podle § 161 odst. 1 správního řádu, přičemž podle § 169 odst. 1 písm. d) správního řádu by rozhodoval o sporech z veřejnoprávní smlouvy orgán nadřízený orgánu, který je stranou veřejnoprávní smlouvy. V daném případě však tomu tak nemůže být, neboť žalovaná je řídicím orgánem regionálního operačního programu, přičemž nadřízený správní orgán z toho důvodu neexistuje, neboť v úvahu přicházející nadřízený orgán, totiž Ministerstvo financí, plní dle čl. 5. 8. ROP v rámci tohoto programu jiné funkce (Platební a certifikační orgán a Auditní orgán), nicméně nemůže být podle názoru žalobce nadřízeným orgánem k řešení sporů z veřejnoprávních smluv subjektu, který má plnou odpovědnost za řízení ROP a příjemce dotace, neboť k tomu nemá zákonné zmocnění.

VIII.

Charakter činnosti žalobce při poskytování dotace

28. Ze všech shora uvedených důvodů proto žalobce dovozuje, že žalovaná je povinna postupovat přiměřeně dle příslušných ustanovení správního řádu, minimálně pak dle zásadních zásad činnosti správních orgánů tak, jak jsou upraveny v § 2 až § 8 správního řádu. Vzhledem k této skutečnosti je žalobce přesvědčen, že žalovaná musí při ukládání korekce postupovat na základě principu legality, jenž je uveden v § 2 odst. 1 správního řádu, který každému orgánu uvedenému v § 1 odst. 1 správního řádu ukládá postupovat v souladu se zákonem a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu a na základě zásady materiální pravdy, jenž je uvedena v § 3 správního řádu, který uvádí, že „nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.“ Imanentní rozhodování žalované o krácení dotace v obdobných případech by pak měla být i zásada legitimního očekávání tak, jak je vyjádřena v § 2 odst. 4 správního řádu.

29. Z toho důvodu žalobce dovozuje, že v případě, kdy žalovaná ukládá korekci za určité pochybení, či nedodržení podmínek pro udělení a vyplacení dotace, jedná se o natolik závažný dopad do práv žadatele, resp. příjemce dotace, že by takový úkon, který je ve své podstatě rozhodnutím v materiálním smyslu, mělo obsahovat obdobné náležitosti jako to, které je vydáváno ve smyslu § 68 správního řádu, minimálně tak, že bude obsahovat přesný odkaz na konkrétní ustanovení konkrétního pramene práva (ať už vnitrostátního právního předpisu či právního předpisu Evropské unie), na jehož základě je vlastní korekce udělována tak, aby byl jednoznačně, určitě a přesně stanoven důvod stanovené korekce.

IX.

Procesní pochybení žalované

30. Podstatou namítaného nesprávného postupu žalované je to, že žalovaná nesprávně posoudila tvrzená pochybení, která žalobce při procesu zadávání veřejných zakázek učinil, což byl důvod ke krácení finančních prostředků dotace, když některé jeho úkony posoudil jako rozporné se zákonem o veřejných zakázkách a za tato pochybení krátil žalobci finanční prostředky dotace ve výši, která byla stanovena pouze vnitřním předpisem žalované, nazvaným „*Metodický pokyn pro porušení rozpočtové kázně verze 1.0, revize č. 1,*“ který obsahuje určitá hlediska, na jejichž základě je dotace krácena, nicméně hranice stanovené v příloze č. 2 tohoto metodického pokynu nemají oporu v žádném obecném právním předpisu a vychází pouze z volného správního uvážení žalované bez toho, aniž by mohl být uvedený postup reálně přezkoumán jiným subjektem, než je právě sama žalovaná.
31. Žalobce je toho názoru, že žalovaná postupovala při krácení finančních prostředků dotace v rozporu se zákonem i s uzavřenou smlouvou o poskytnutí dotace, jakož i právními předpisy, kterými by se měl při své činnosti řídit, především pak zákonem o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů a správním řádem. Za takové předpisy nemohou být podle názoru žalobce však považovány vnitřní předpisy žalované, které nejsou v souladu s právními předpisy Evropské unie, či některého jejich orgánu, především by však měla být žalovanou dodržována uzavřená smlouva o poskytnutí dotace. Vnitřní předpisy žalované (mezi které je nutné řadit i zmíněný metodický pokyn) jsou akty vnitřního řízení, upravující jeho strukturu či činnost dovnitř žalované a mohou představovat vodítko při určení toho, jak má být to které pochybení zhodnoceno, a to napříč jednotlivými zaměstnanci tak, aby při rozhodování nevznikaly nedůvodné rozdíly, nemohou být však těmi, které mají vliv na žalobce, resp. příjemce dotací obecně, resp. není možné se na ně odvolávat a na základě nich sankce ukládat, neboť tento dokument by měl reagovat na právní předpis, ve kterém by tato hlediska měla být alespoň v obecné rovině stanovena.
32. Žalobce má za to, že smlouva o poskytnutí dotace je základním dokumentem veřejnoprávního dotačního vztahu mezi žalobcem a žalovanou a pouze z ní a na jejím základě lze dovozovat jakékoliv povinnosti žalobce, pokud nevyplývají z obecných předpisů (viz např. zákon o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů). Smlouva o poskytnutí dotace však v žádném svém ustanovení neupravuje přímo tu skutečnost, že by měl žalobce ve vztahu k veřejným zakázkám dodržovat i jiná pravidla, než smlouvu o poskytnutí dotace, obecné zákony a případně právní předpisy Evropské unie, pokud je povinen zadávat veřejné zakázky v režimu zákona o veřejných zakázkách, ani že se na něj vztahují vnitřní předpisy žalované, na základě kterých jsou případná pochybení porušení zákona o veřejných zakázkách posuzována (tak jako je tomu v případě jiných ustanoveních smlouvy – např. čl. VI. bod 18 – pravidla pro publicitu). Byť v úvodních ustanoveních smlouvy je upraveno, že „*vzhledem k charakteru finanční podpory je její poskytování upraveno jednak právními předpisy Evropského společenství a právními předpisy ČR, tak i pravidly, která nemají povahu právních předpisů vydávaných státními orgány a poskytovatelem a která jsou ve smlouvě citována nebo na které výslovně smlouva odkazuje a která se stávají na základě této smlouvy pro strany závazná,*“ je toho názoru, že taková povinnost skutečně z textu smlouvy nevyplývá potud, pokud by na tyto předpisy skutečně smlouvou bylo odkazováno, nicméně žádné takové odkazy smlouva neobsahuje. Žalobce nezpochybuje, že pro určitá doporučení k postupu příjemců mohou být vnitřní předpisy žalované použity, nicméně na základě těchto předpisů nemohou být kráceny žalobci finanční prostředky dotace, jak bude rozvedeno dále.
33. V daném případě se navíc jedná o stav, kdy žalovaná rozhodovala o krácení finančních prostředků dříve, než byla dotace vyplacena, tj. byl použit vnitřní předpis takového charakteru, který na danou situaci nepřiléhal, neboť o porušení rozpočtové kázně může jít až v tom případě, že budou finanční

prostředky dotace vyplaceny, což v době rozhodování žalované o krácení finančních prostředků dotace nebylo (viz čl. 3 *Metodického pokynu k porušení rozpočtové kázně*). Tento vnitřní předpis tak nejenže nemůže být tím předpisem, na jehož základě může být dotace krácena v předemné výši, navíc ani není dokumentem, podle kterého by mohl být takový krok vůbec učiněn, neboť v době rozhodování žalované ani nedošlo k vyplacení finančních prostředků dotace. Tento vnitřní předpis proto nemůže být tím pramenem práva, na jehož základě je možné za zjištěné nesrovnalosti ukládat krácení finančních prostředků dotace.

34. Žalovaná je totiž na základě smlouvy o poskytnutí dotace oprávněna za porušení smluvních povinností, nesrovnalostí, které nejsou porušením rozpočtové kázně, mezi které se dle zmíněného čl. VI odst. 2 řadí dodržování zákona o veřejných zakázkách před proplacením dotace, uložit podle čl. IX odst. 5 této smlouvy smluvní pokutu ve výši 1 % z celkové částky dotace, která má být příjemci poskytnuta. Pomineme-li pravděpodobnou nemožnost zařazení smluvní pokuty do textu veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace (viz příložené stanovisko Ministerstva financí ČR), pak dle názoru žalobce nemohla postupovat žalovaná dle uzavřené smlouvy jinak, než uložit smluvní pokutu ve stanovené výši, neboť se v daném případě nejedná o porušování rozpočtové kázně, jak bylo uvedeno výše. Postup žalované je tak přímo v rozporu s uzavřenou smlouvou o poskytnutí dotace.

35. I kdyby se soud neztotožnil s výkladem shora, je nutné uvést, že jediným dokumentem, který lze podle názoru žalobce na daný případ užít, je při absenci úpravy na národní úrovni dokument Evropské komise č. *COCOF/07/0037/03-CS ze dne 29. 11. 2007 s názvem Pokyny ke stanovení finančních oprav, které se použijí pro výdaje ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti v případě nedodržení pravidel pro veřejné zakázky (dále jen „COCOF“)*, neboť poskytnutá dotace pochází bezpochyby ze strukturálních fondů EU a tvrzené pochybení by mohlo být nesrovnalostí ve smyslu čl. 2 odst. 7 obecného nařízení a v případě tohoto pochybení by měl řídicí orgán operačního programu postupovat podle čl. 98 obecného nařízení, jelikož úvodní ustanovení COCOF upravují, že *„doporučuje se, aby odpovědné orgány členských států uplatňovaly kritéria a stejné sazby při opravě nesrovnalostí, které jejich útvary odhalí během kontrol .....“*

36. Na tabulky COCOF pak odkazuje i samotný *Metodický pokyn k porušení rozpočtové kázně*, když na str. 8, v příloze č. 1 stanoví možnosti prominutí odvodu za porušení rozpočtové kázně, kde v písm. a) stanoví, že porušení pravidel pro zadávání zakázek (prominutí musí respektovat minimální výši finančních oprav dle dokumentu Guideline COCOF 07/003/03), je přípustným důvodem pro prominutí či částečné prominutí dle odvodu za porušení rozpočtové kázně. Podle přílohy č. 2 tohoto metodického pokynu jsou pak stanoveny výše odvodů za porušení rozpočtové kázně při zadávání veřejných zakázek včetně jejich promíjení, když v tomto konkrétním případě se jedná vždy o krácení finančních prostředků dotace podle řádku č. 11 této tabulky s názvem *„Neoprávněné vyřazení/nevyřazení uchazeče ze zadávacího řízení“* s výší odvodu za porušení rozpočtové kázně 50% z veřejné zakázky, aniž by mělo toto krácení původ v COCOF, což je ostatně v tomto dokumentu rovněž uvedeno.

37. Žalovaná tak v rozporu s principem legality vymáhá po žalobci povinnosti, které nemají oporu v uzavřené veřejnoprávní smlouvě a činí tak nad rámec toho, co žalovanému smlouva o poskytnutí dotace umožňuje. Žalobce tvrdí, že pro práva a povinnosti, kterými je povinen se žalobce v rámci dotačního vztahu řídit, jsou rozhodná ta, která platila v době vzniku tohoto veřejnoprávního dotačního vztahu, tj. dne 28. 12. 2010, a na tento vztah nelze vztahovat povinnosti, které jsou stanoveny žalobci později v průběhu dotačního vztahu, kdy jsou ve své podstatě měněny podmínky uzavřené smlouvy v průběhu existence dotačního vztahu, a to nikoliv prostřednictvím změny smlouvy, ale jednostranným autoritativním rozhodnutím žalované bez dalšího. Takový stav je podle názoru žalobce nepřijatelný a vybočuje z mezí výkonu státní moci, což ho činí rozporným s čl. 2 odst. 3 Ústavy ČR a § 2 odst. 2

správného řádu, neboť k tomu, aby byla uplatňována nová pravidla retroaktivně na žalobce, nemá žádné zákonné zmocnění. Stejně tak se to týká i případných vnitřních pokynů příjemce, podle kterých je povinen při krácení výše finančních prostředků postupovat. Pokud by byl přijat takový výklad, pak by Metodický pokyn pro porušení rozpočtové kázně nebylo možno vůbec na uzavřený vztah užít, neboť je účinný od 28. 6. 2012, s revizí ke dni 13. 8. 2012, tedy nabyl účinnosti více jak rok po tom, co byl mezi smluvními stranami uzavřen smluvní vztah.

38. Stejně tak jako v předchozím případě je nutné uvést, že podle přesvědčení žalobce se na něj musí vztahovat primárně úprava zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění účinném ke dni podpisu této smlouvy, tj. k 28. 12. 2010, když tento zákon je kromě programových dokumentů pro uzavřený dotační vztah stěžejní. Nelze proto na něj aplikovat ani právní úpravu tohoto zákona s účinností od 1. 1. 2012, zejména pak § 22 odst. 5 zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, které umožňuje stanovit odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši stanovené smlouvou o poskytnutí dotace, a to navíc i z důvodu, že smlouva o poskytnutí dotace neobsahuje žádná pravidla pro stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně. Pokud dle vlastních programových dokumentů žalované se do proplacení prostředků o porušení rozpočtové kázně nejedná, nelze pak ani tento zákon na postup žalované využít a jeho postup je tak extra lege.
39. I s výhradou uvedenou v předchozím odstavci je však nutné uvést, že jakékoliv krácení finančních prostředků dotace by mělo být učiněno na základě zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů a mělo by být učiněno v řádném daňovém řízení, kde by žalobce, ale obecně kterýkoliv příjemce dotace, mohl nechat přezkoumat rozhodnutí učiněná žalovanou, neboť v současné době jsou tyto úkony činěny pouze na základě vnitřních předpisů žalované, navíc v neformalizovaném procesu, kde jsou možnosti obrany značně ztíženy, ba přímo znemožněny. Podle názoru žalobce je tento stav nadále neudržitelný, neboť situace, kdy není dostatečným způsobem promítnuta evropská legislativa do českého právního řádu (viz čl. 98 obecného nařízení) nemůže být dán k tíži žalobce, či příjemců dotace obecně. Jakékoliv krácení dotace by proto mělo být řešeno podle názoru žalobce podle příslušných ustanovení zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů a nikoliv mimo tento proces způsobem, který vyvolává pochybnosti o řádném posouzení skutkového stavu věci a svévoli při rozhodování žalované.
40. Žalovaná pak podle přesvědčení žalobce porušila i zásadu legitimního očekávání tak, že vydala překvapivé „rozhodnutí“ ve věci, neboť z protokolu o výsledku fyzické kontroly INTERIM bez č. j. ze dne 6. 12. 2012 je zřejmé, že provedenou kontrolou nebyla zjištěna žádná pochybení, nedostatky či nesrovnalosti, ani nebyla žalobci uložena žádná opatření k nápravě (se stejným výsledkem skončila i předchozí fyzická kontrola INTERIM ze dne 29. 3. 2012). V případě, že u uvedeného projektu a mimo jiné u zmiňované veřejné zakázky proběhla kontrola za účelem zjištění případných pochybení, při které nebylo zjištěno, že by žalobce opomněl některou svou povinnost, či byla zjištěna určitá nesrovnalost, nelze podle názoru žalobce postupovat při rozhodování o způsobilosti výdajů projektu v konečném důsledku tak, že budou kráceny finanční prostředky dotace tím způsobem, jak to dle žalované úkonu provedla žalovaná. Tím, že při kontrole INTERIM nebyly zjištěny žádné nesrovnalosti, vzniklo u žalobce legitimní očekávání, že žalovaná nebude krátit finanční prostředky dotace. V souvislosti s tím byla narušena u žalobce právní jistota a důvěra v postup žalované, neboť ke krácení došlo svévolně a bylo tak vybočeno z mezí správného uvážení při krácení finančních prostředků dotace. O nepředvídatelném postupu žalované svědčí i její postup při stanovení výše krácení finančních prostředků dotace, kdy nejprve ve svých úkonech žalovaná odkazovala na COCOF a v dalších úkonech po upozornění žalobce na nerelevantnost odkazů, na jejich základě bylo krácení provedeno, na svůj vnitřní metodický pokyn.

41. Mimo zásadu legitimního očekávání pak byla porušena podle názoru žalobce i zásada spočívající v tom, že správní orgán má rozhodovat tak, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a odpovídalo skutkovým okolnostem případu, což se však v daném případě nestalo, protože za tvrzená pochybení žalovaná uložila takovou výši korekce, která neodpovídá těmto pochybením, neboť tato nemají základ ve skutkových okolnostech případu, a i kdyby bylo takové pochybení skutečně jako rozporné se zákonem o veřejných zakázkách posouzeno, nemělo by žádný vliv na výběr uchazeče v zadávacím řízení, tj. jedná se o taková pochybení, která jsou pouze marginální bez vlivu na samotnou veřejnou zakázku a výběr vítězného uchazeče, přesto žalovaná svým postupem uložila takovou korekci, která by odpovídala zcela zásadnímu a flagrantnímu porušení zákona o veřejných zakázkách, což se však podle názoru žalobce nestalo a nebyl proto důvod k postupu podle příslušné položky tohoto metodického pokynu.
42. Jak bude rozvedeno dále, jsou žalovanou tvrzená pochybení, pokud by byla podřazena pod příslušné ustanovení COCOF, zcela marginálního významu se zcela odlišným posouzením výše stanovené korekce. Ke stanovení příslušného ustanovení COCOF, podle kterého je možné výši korekce stanovit, je nutné konstatovat, že se v daném případě jedná o nadlimitní veřejnou zakázku, a proto se použije tabulka č. 1 COCOF. Shlédnutím položek jednotlivých pochybení dle této tabulky lze pak dojít k závěru, že na daný případ je přílehlavá položka č. 12, která stanoví korekci za některá méně závažná pochybení spočívající v nesprávném použití některých méně podstatných ustanovení příslušného zákona při zadávání zakázky, kdy sice nebyly dodrženy ustanovení směrnic (analogicky tedy zákona o veřejných zakázkách), nicméně nebyly dodrženy některé méně podstatné prvky, jako je zveřejnění oznámení o zadání zakázky, kdy je stanovena za toto pochybení korekce ve výši 0 % až 10% z hodnoty zakázky podle závažnosti pochybení, nicméně *dle Metodického pokynu k porušení rozpočtové kázně* byla uložena korekce ve výši 50 % výdajů veřejné zakázky. Jak bude rozvedeno v dalším bodu žaloby, podle názoru žalobce se v případě žalovanou vytykaných pochybení jedná o pochybení méně závažná.

Důkaz:

- 1) Dokument Evropské komise č. COCOF/07/0037/03-CS ze dne 29. 11. 2007 s názvem Pokyny ke stanovení finančních oprav, které se použijí pro výdaje ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti v případě nedodržení pravidel pro veřejné zakázky
- 2) Metodický pokyn k porušení rozpočtové kázně s účinností od 28. 6. 2012, s revizí ke dni 13. 8. 2012
- 3) Protokol o výsledku fyzické kontroly INTERIM bez č. j. dne 6. 12. 2012
- 4) Protokol o výsledku fyzické kontroly INTERIM bez č. j. ze dne 29. 3. 2012
- 5) Stanovisko Ministerstva financí ČR ke smluvní pokutě č. 12/64 370/2009-124

X.

Věcná problematika napadeného úkonu žalované

43. Napadeným úkonem žalované bylo s konečnou platností rozhodnuto o krácení finančních prostředků dotace v projektu. Vzhledem k tomu, že částečně bylo námitkám žalobce vyhověno, napadá žalobce pouze část tohoto úkonu, který byl označen jako bod č. 4 a č. 5 Podání, když toto číslování pochází z prvotního „*Oznámení příjemci o krácení finančních prostředků dotace.*“ V daném případě se jedná o tvrzená pochybení při zadávání nadlimitní veřejné zakázky Program modernizace komunikací II. a III. třídy (P3). V rámci kontroly postupu žalobce při zadávání této veřejné zakázky žalovaná zjistila podle jejího právního názoru pochybení, která byla podle jeho názoru v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách. K tomu je nutné poznamenat, že žalovaná je oprávněna v rámci své řídicí pravomoci (viz čl. 5. 2. ROP) kontrolovat dodržování zákona o veřejných zakázkách s ohledem na možné krácení finančních prostředků dotace, když možné krácení dotace nemá vliv

na správní řízení, které případně probíhá na ÚOHS za tvrzená pochybení, které může skončit uložením pokuty za spáchaný správní delikt. Tato dvě řízení, byť mají obdobný základ, mají zcela odlišný výsledek při dotčení práv žalobce. V prvním případě jsou za případná pochybení kráceny finanční prostředky dotace, v druhém případě je v jiném řízení uložena sankce za nedodržování zákona o veřejných zakázkách.

44. Veřejná zakázka na stavební práce, kterou byly zadávány stavební práce v projektu, byla vzhledem k rozsahu projektu rozdělena na několik částí. Pokud nebude dále uvedeno jinak, týká se další text pouze příslušných částí, u nichž byla krácena dotace. V obou případech, které jsou předmětem této žaloby, byla uložena za pochybení při zadávacím řízení korekce ve výši 50 % ze způsobilých výdajů projektu.
45. Žalovaná v bodu č. 4 Oznámení příjemci o krácení finančních prostředků dotace (platnost pro část 3. Veřejné zakázky na stavební práce) a v bodu č. 5 Oznámení o krácení finančních prostředků dotace (platnost pro část 7 veřejné zakázky na stavební práce), nesouhlasila s postupem žalobce, který spočíval v akceptaci určitých osob v nabídce uchazeče, pomocí nichž měla být plněna veřejná zakázka (osoba hlavního stavbyvedoucího a stavbyvedoucího), a následně uvedení jiných osob do smlouvy o dílo, vzešlé ze zadávacího řízení, s tím, že nesouhlasila terminologie z nabídky uchazeče a vlastní smlouvy o dílo. Žalobce dle tvrzení žalované připustil prokázání kvalifikace k plnění veřejné zakázky dle § 58 zákona o veřejných zakázkách a uvedení těchto osob do návrhu smlouvy, jež byla součástí zadávací dokumentace, jinými osobami, než těmi, kterými byla fakticky zakázka realizována a které byly uvedeny v uzavřených smlouvách o dílo. Žalobce však s takovou interpretací jeho postupu nesouhlasí a své tvrzení podkládá níže uvedenými skutečnostmi.
46. Konkrétně se jednalo o to, že vítězný uchazeč společnost SWIETELSKY stavební s.r.o., odštěpný závod Dopravní stavby JIH prokazovala splnění kvalifikace v zadávacím řízení pro část 3. Veřejné zakázky na stavební práce hlavním stavbyvedoucím Ing. Františkem Fryšem a stavbyvedoucím Miroslavem Řepou, v uzavřené smlouvě o dílo se však jednalo o osobu pověřenou vedením stavby a to konkrétně o Miroslava Pecha (smlouva o dílo č. SDL/OREG/246/12 ze dne 19. 7. 2012), Ing. František Fryš ve smlouvě vystupoval jako osoba oprávněná jednat a podepisovat ve věcech smlouvy. V případě bodu č. 5 se jednalo o to, že vítězný uchazeč společnost SWIETELSKY stavební s.r.o., odštěpný závod Dopravní stavby JIH, prokazovala splnění kvalifikace v zadávacím řízení pro část 7 veřejné zakázky na stavební práce hlavním stavbyvedoucím Ing. Františkem Fryšem a stavbyvedoucím Miroslavem Řepou, v uzavřené smlouvě o dílo se však jednalo o osobu pověřenou vedením stavby a to konkrétně o Karla Fikejze (smlouva o dílo č. SDL/OREG/247/12 ze dne 19. 7. 2012), Ing. František Fryš ve smlouvě vystupoval jako osoba oprávněná jednat a podepisovat ve věcech smlouvy.
47. Prokázání splnění kvalifikačních předpokladů pomocí určitých osob má podle názoru žalobce potvrdit schopnost uchazeče veřejnou zakázku řádně realizovat. Naplnění kvalifikačních kritérií je jedním z předpokladů pro možnost uzavřít smlouvu o dílo. Ta je pak uzavírána mezi uchazečem a zadavatelem s vědomím, že uchazeč splnil kvalifikační předpoklady a je tak schopen veřejnou zakázku realizovat pomocí kvalifikovaných osob. Zadavatel ani uchazeč nemají stanovenou povinnost uvádět do smlouvy o dílo zaměstnance uchazeče, neboť hlavním účelem naplnění kvalifikačních předpokladů je vědomost zadavatele o schopnosti uchazeče prostřednictvím těchto osob veřejnou zakázku řádně realizovat. Terminologie použitá ve smlouvě o dílo je věcí zcela odlišnou. Ustanovení § 82 zákona o veřejných zakázkách o povinnosti uzavřít smlouvu s uchazečem je proto nutné vykládat nikoliv restriktivním výkladem, neboť účelem stanovených kvalifikačních kritérií byla výhradně garance, že uchazeč je schopen veřejnou zakázku řádně realizovat. Zadavatel uzavírá smlouvu o dílo s uchazečem v návaznosti na proces zadávacího řízení, jehož součástí je naplnění kvalifikačních předpokladů uchazeče. Do zadávacího řízení podává nabídku uchazeč a nikoliv jeho odpovědní zaměstnanci. Zadavatel uzavírá smlouvu o dílo s uchazečem s vědomím,

že je schopný veřejnou zakázku realizovat a osoby, pomocí nichž uchazeč veřejnou zakázku realizuje, není nutné do samotné smlouvy o dílo uvádět, zvláště za situace, kdy nabídka uchazeče spolu s uvedením všech osob je nedílnou součástí smlouvy o dílo. Nesprávnou se tedy jeví argumentace žalované, který tvrdí, že pokud tedy tyto osoby nejsou výslovně uvedeny ve smlouvě o dílo, nebudou v rámci realizace zakázky využity. Dle této úvahy by žalovaná měla spatřovat pochybení i v tom, že ve smlouvě o dílo je uveden pouze termín hlavní stavbyvedoucí (ačkoliv se dle zadávací dokumentace jedná o stavbyvedoucího) a nikoliv stavbyvedoucí, který má v zadávací dokumentaci stanoveny také určité kvalifikační předpoklady. Dokonce může dojít v průběhu realizace veřejné zakázky k záměně odpovědných osob na jednotlivých postech, ale nikoliv k záměně uchazeče. Zadavatel neuzavírá smlouvu o dílo s odpovědnými osobami, ale s uchazečem, který jejich prostřednictvím garantuje naplnění kvalifikačních předpokladů. Navíc dle smlouvy o dílo je její součástí zadávací dokumentace a nabídka zhotovitele (uchazeče), kde je hlavní stavbyvedoucí kvalifikačními předpoklady řádně vymezen. Pokud ve smlouvě o dílo došlo k nesprávně použitému termínu hlavní stavbyvedoucí s přiřazením osoby, která nemá vysokoškolské vzdělání, došlo k tomu pouze záměnou termínů. Tomu odpovídá i konstrukce smlouvy o dílo, kde je za zhotovitele uveden pouze „hlavní stavbyvedoucí“ a zástupce hlavního stavbyvedoucího a nikoliv zároveň „stavbyvedoucí“. Ve smlouvě o dílo je však logicky uvedena osoba, která se na stavbě vyskytovala denně. Pro tyto účely zná stavební zákon termín „stavbyvedoucí“. Osoba hlavního stavbyvedoucího je pouze jakýmsi garantem správné jakosti díla. S tou také byly všechny podstatné kroky konzultovány. Stejně tak by ovšem žalovaná mohla shledat pochybení i v tom, že ve smlouvě o dílo není užit termín stavbyvedoucí, přestože dle zadávací dokumentace musí splňovat určité kvalifikační předpoklady. Ve smlouvě o dílo uvedená osoba naplňuje kvalifikační předpoklady pro stavbyvedoucího a je tou osobou, která se na stavbě vyskytovala denně a své postupy konzultovala s hlavním stavbyvedoucím. Vždyť i v předmětné smlouvě o dílo, a to nejen v čl. VI. odst. 7., je opakovaně užit termín stavbyvedoucí, což jen deklaruje záměnu termínu stavbyvedoucího za hlavního stavbyvedoucího, neboť stavbyvedoucí není na titulní straně smlouvy o dílo uveden. Naproti tomu termín hlavní stavbyvedoucí není ve smlouvě o dílo již dále zmíněn. V zadávací dokumentaci použita konstrukce počítá s tím, že denně se bude na stavbě nacházet stavbyvedoucí tak, jak vyžaduje i stavební zákon. Osoba uvedená jako „hlavní stavbyvedoucí“ ve smlouvě o dílo zde byla uvedena a takto označena pouze ve smyslu smluvního vztahu mezi zadavatelem a uchazečem, protože jde o jakousi kontaktní osobu pro zástupce zadavatele, která byla na samotné stavbě přítomna každý den. Stavbyvedoucí je dle stavebního zákona povinen řídit provádění stavby v souladu s rozhodnutím nebo jiným opatřením stavebního úřadu a s ověřenou projektovou dokumentací, zajistit dodržování povinností k ochraně života, zdraví, životního prostředí a bezpečnosti práce, zajistit řádné uspořádání staveniště a provoz na něm a dodržení obecných požadavků na výstavbu, popřípadě jiných technických předpisů a technických norem. Stavbyvedoucí je tak zákonným termínem a kvalifikační kritéria stanovená v zadávací dokumentaci pro stavbyvedoucího korespondují s požadavky stavebního zákona. Hlavní stavbyvedoucí je termínem užitým výhradně v zadávací dokumentaci, rozhodující je jeho skutečná činnost a nikoliv jeho označení a mohl být nazván zcela jinak. To ovšem nemění nic na skutečnosti, že kvalifikační kritéria pro stavbyvedoucího směřují k tomu, aby stavbyvedoucí byl v souladu se stavebním zákonem schopen vykonávat povinnosti plynoucí z této funkce. Z výčtu povinností stavbyvedoucího dle stavebního zákona též vyplývá, že stavbyvedoucí se na stavbě nachází denně, neboť mj. zajišťuje provoz na staveništi a dodržování technických norem. Ze Záznamu z jednání ze dne 28. 6. 2012 pak ostatně plyne, že i osoby, které budou uvedeny ve smlouvě, splňují kvalifikační předpoklady ze zadávací dokumentace.

Důkaz:

1) Smlouva o dílo č. SDL/OREG/246/12, ze dne 19. 7. 2012 (část 3 veřejné zakázky na stavební práce)

- 2) Smlouva o dílo č. SDL/OREG/247/12, ze dne 19. 7. 2012 (část 7 veřejné zakázky na stavební práce)
- 3) Záznam z jednání ze dne 28. 6. 2012 ve věci koordinace staveb „P3“ a „P4“ konaného na KÚ, zasedací místnost 2082

48. Ze shora uvedených dokumentů je proto podle názoru žalobce dovoditelné, že k porušení zákona o veřejných zakázkách jeho úkony nedošlo. I kdyby se soud s takovým právním názorem neztotožnil, je podle jeho názoru objektivně zřejmé, že případná pochybení jsou zcela marginálního charakteru a jako taková nemají vliv na výběr nevhodnějšího uchazeče v jednotlivých částech veřejné zakázky. V takovém případě však je zřejmé, že správní uvážení o charakteru pochybení žalovanou bylo učiněno nesprávně bez reálného základu a na základě nesprávného právního posouzení úkonů žalobce. **Pokud by měly být za případná pochybení ukládány korekce spočívající ve snížení finančních prostředků dotace, měla žalovaná postupovat podle COCOF, nikoliv podle svého vnitřního předpisu, neboť ten nemůže být právním základem pro stanovení výše korekce.** Podle právního názoru žalobce neměla být za tvrzená pochybení stanovena ve výši 50% ze způsobilých výdajů projektu dle Metodického pokynu k porušení rozpočtové kázně, jako pouhého vnitřního dokumentu žalované avšak mělo být od korekce upuštěno, nebo měla být stanovena do maximální výše 10 % ze způsobilých výdajů projektu dle COCOF a to na základě výsledku posouzení okolností vážících se k uvedenému případu.

XI.

Stanovisko nezávislého auditora

49. K potvrzení shora uvedených skutečností je žalobce schopen doložit Zprávu nezávislého auditora o ověření dodržení podmínek ROP NUTS II Jihozápad v projektu Program modernizace komunikací II. a III. třídy (P3), registr. č. CZ.1.14./1.1.00/05.01836 ze dne 31. 10. 2012, ve které je deklarováno, že při realizaci projektu byly ve všech ohledech dodrženy podmínky ROP s tím, že účetní doklady a předložená účetní evidence jsou správné, důvěryhodné a ověřitelné na základě adekvátních podpůrných dokumentů.

Důkaz:

- 1) Zpráva nezávislého auditora o ověření dodržení podmínek ROP NUTS II Jihozápad v projektu Program modernizace komunikací II. a III. třídy (P3), registr. č. CZ.1.14./1.1.00/05.01836 ze dne 31. 10. 2012

XII.

Závěrečný návrh

50. Ze všech shora uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby byl úkon - rozhodnutí žalované č. j. RRRSJ 2235/2013, ze dne 20. 2. 2013, nadepsaný jako Věc: Vypořádání „Podání proti oznámení o krácení finančních prostředků“ - opravené, zrušen, a to v části označené jako „bod č. 4 a č. 5 Podání“ a vrácen žalované k novému projednání.

V Českých Budějovicích dne 5. 4. 2013

Mgr. Jiří Zimola
hejtman Jihočeského kraje

Krajský soud v Českých Budějovicích
Zátkovo nábřeží 2
370 84 České Budějovice

Žalobce: Jihočeský kraj, U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice,
IČ: 70890650, zastoupený Mgr. Jiřím Zimolou, hejtnanem Jihočeského kraje

Žalovaná: Regionální rada regionu soudržnosti Jihozápad, Jeronýmova 1750/21, 370 01
České Budějovice, IČ: 75086999, zastoupená Ivo Grünerem, předsedou Regionální
rady regionu soudržnosti Jihozápad

**Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65
zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění
pozdějších předpisů**

Soudní poplatek bude zaplacen na výzvu soudu

dvojmo
přílohy: dle textu

I.

Právní charakter a postavení žalované

1. Žalovaná je podle § 16 odst. 2 zákona č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o regionálním rozvoji“), právnickou osobou zřízenou ze zákona, podle odst. 3 je zároveň řídicím orgánem příslušného regionálního operačního programu. Tato právní úprava navazuje na čl. 59 nařízení (ES) č. 1083/2006, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení č. 1260/1999 (dále jen „obecné nařízení“). Podle § 17 odst. 1 zákona o regionálním rozvoji je Úřad regionální rady výkonným orgánem žalované, který zabezpečuje veškeré úkoly spojené s funkcí řídicího orgánu Regionálního operačního programu ROP NUTS II Jihozápad s výjimkou těch záležitostí, které jsou svěřeny Výboru.
2. Podle čl. 5. 2. Regionálního operačního programu ROP NUTS II Jihozápad na období 2007 - 2013 celkovou odpovědnost za realizaci Regionálního operačního programu ROP NUTS II Jihozápad (dále jen „ROP“) nese žalovaná. Z toho důvodu je žalována Regionální rada regionu soudržnosti Jihozápad, jako právnická osoba, jejíž orgán (Úřad Regionální rady) napadané rozhodnutí vydal. Byť se podle § 16 odst. 5 zákona o regionálním rozvoji na vztah státu a žalované při činnostech upravených zákonem vztahují právní předpisy o přenesené působnosti krajů obdobně, nelze to samé aplikovat i na vztah žalované v postavení poskytovatele dotace vůči žalobci v postavení příjemce dotace, a z toho důvodu považuje žalobce za pasivně legitimovaného nikoliv Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad, ale žalovaná jako celek, tedy subjekt, který je nadán jak právní subjektivitou, tak způsobilostí k právním úkonům.
3. Žalovaná je podle definice a legislativní zkratky obsažené v § 1 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), správním orgánem, neboť se jedná o právnickou osobu, která vykonává působnost v oblasti veřejné správy a uzavřená smlouva mezi ní a žalovanou zároveň není občanskoprávním ani obchodněprávním úkonem ve smyslu § 1 odst. 3 správního řádu, nýbrž jak bude uvedeno dále veřejnoprávní smlouvou o poskytnutí dotace. Z toho důvodu žalobce dovozuje, že se na jeho činnost vztahují příslušná ustanovení správního řádu obdobně.

Důkaz:

Kapitola č. 5. 2. Regionálního operačního programu ROP NUTS II Jihozápad (dostupný z <http://www.rr-jihozapad.cz/dokumenty/rop-jihozapad/rop-revize-c.-4-beze-zmen.pdf>)

II.

Skutkový stav a důvody žaloby

4. Žalobce touto žalobou napadá ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) úkon **žalované č. j. RRRSJ 2236/2013, ze dne 20. 2. 2013, nadepsaný jako „Věc: Vypořádání „Podání proti Oznámení o krácení finančních prostředků – opravené,“ a to v části označené jako „bod č. 2 Podání“ a „bod č. 3 a č. 4 Podání.“** Žalobce považuje tento úkon žalované za rozhodnutí správního orgánu v materiálním smyslu, byť nesplňuje všechny znaky pro správní rozhodnutí ve smyslu § 67 a násl. správního řádu, neboť i když nemá náležitosti v tomto ustanovení upravené, bylo tímto úkonem fakticky zasaženo do práv žalobce a vyplývají z něj závazně povinnosti a důsledky projevující se v jeho majetkové sféře a proti tomuto prostředku není žádné procesní obrany a ochrany mimo ochrany ve správním soudnictví.
5. Obdobně k tomu se vyjádřil i Nejvyšší správní soud ČR ve svém rozsudku č. j. 2 As 52/2010-59 ze dne 19. 8. 2010, který pod bodem 45. odůvodnění rozsudku uvedl, že *rozhodnutím přezkoumatelným v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. je takový úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují subjektivní práva nebo povinnosti,*

příčemž dle ustálené judikatury je pojem rozhodnutí označením technickým a je třeba k němu vždy přistupovat z hlediska jeho obsahu a nikoliv formy. Není proto rozhodné, jak správní orgán svůj akt označil nebo případně věc vyřídil toliko neformálním přípisem (v tomto případě oznámením ve formě dopisu stěžovateli). Nezáleží tedy na procesním postupu, kterým byl úkon veden, ani na jeho formální podobě či označení.

6. Napadenému úkonu, resp. rozhodnutí žalované, předcházelo „**Oznámení příjemci o krácení finančních prostředků dotace**“ č. j. **RRRSJ 16690/2012, ze dne 17. 12. 2012**, které bylo vydáno na základě provedené kontroly INTERIM, jejímž účelem je administrativní a fyzická kontrola plnění smluvních podmínek příjemcem a ověření, zda jsou finanční prostředky použity k záměrům specifikovaným v projektu a ve smlouvě o podmínkách poskytnutí dotace a zda v průběhu realizace nebyla porušena pravidla pro poskytování finančních prostředků ze strukturálních fondů.
7. Podle čl. 5. 1. 2. Příručky pro příjemce ke dni 1. 2. 2010 je administrativní průběžná kontrola INTERIM, upravena pouze v tomto dokumentu, zatímco fyzická kontrola INTERIM je prováděna podle zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o veřejnoprávní kontrole“), když působnost žalované k takové kontrole jen dána v § 8a tohoto zákona. Obě dvě tyto kontroly byly u výše uvedeného projektu realizovaným žalobcem prováděny a ukončeny.
8. Vzhledem k tomu, že se žalobce neztotožnil s jemu sdělenými skutečnostmi v tomto oznámení žalované, podal proti tomuto oznámení dle poučení v něm obsaženém do pěti dnů podání, ve kterém napadal důvody, které žalovanou vedly ke krácení finančních prostředků dotace, a to dopisem s názvem „**Podání proti Oznámení příjemci o krácení finančních prostředků dotace k projektu „Program modernizace komunikací II. a III. třídy (P4),“ č. j. KUJCK/20261/2010/OREG, ze dne 18. 12. 2012.**
9. V reakci na toto podání žalovaná vydala dokument s názvem „**Vypořádání proti oznámení o krácení finančních prostředků,**“ č. j. **RRRSJ 17066/2012, ze dne 27. 12. 2012**, ve kterém odmítla námitky žalobce pod body č. 2 Podání, a body č. 3 a č. 4 Podání a zbytku podání vyhověla do doby, než o pochybnostech při zadávacích řízeních rozhodne Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“). Body, které byly předány k posouzení ÚOHS, proto nejsou předmětem této žaloby.
10. Vzhledem k tomu, že se žalobce opět neztotožnil s takovým dokumentem a v něm sdělenými důvody pro krácení finančních prostředků dotace, podal žalované podnět k jeho přezkumu, a to dopisem č. j. **KUJCK/20261/2010/OREG, ze dne 11. 1. 2013**. Tento podnět k přezkumu byl žalovanou vyřízen právě napadeným úkonem žalované č. j. **RRRSJ 2236/2013, ze dne 20. 2. 2013**, které bylo žalobci doručeno dne 21. 2. 2013, a které žalobce považuje za rozhodnutí správního orgánu v materiálním smyslu, neboť i když nemá náležitosti upravené v § 67 a § 68 správního řádu, bylo fakticky tímto úkonem zasaženo do práv žalobce a vyplývají z něj závazně povinnosti a důsledky projevující se v jeho majetkové sféře, neboť je jím fakticky určována částka dotace, která bude žalobci poskytnuta. Tento úkon byl doprovázen dopisem žalované č. j. **RRRSJ 2240/2013 ze dne 20. 2. 2013**, kterým projevila žalovaná snahu osvětlit žalobci procesní pochybení při tvorbě svých předchozích úkonů vůči žalobci.
11. Žalobce napadá proto úkon žalované specifikovaný v čl. II odst. 4 žaloby, kterým byly s konečnou platností žalovanou zkráceny způsobilé výdaje projektu oproti částce, která byla upravena v čl. IV. smlouvy o poskytnutí dotace, a to jak z procesních, tak z věcných důvodů. Žalobce je přesvědčen, že vyčerpал všechny „opravné prostředky“ (analogicky ke klasickému správnímu řízení), které jsou mu dány ke zvrácení pro něj nepříznivého stavu a nápravě pochybení žalované. Úkonem specifikovaným shora bylo podle názoru žalobce totiž bezpochyby zasaženo do jeho právní sféry a byl zkrácen úkonem žalované na svých právech, neboť tímto úkonem bylo závazně rozhodnuto

o právech a povinnostech žalobce, který je v dotačním vztahu běžnou právnickou osobou, resp. příjemcem dotace. V současné době není podle jeho názoru jiného prostředku ochrany, kterým by se mohl domoci svých práv, a proto žalobce podává tuto žalobu.

Důkaz:

- 1) Oznámení příjemci o krácení finančních prostředků dotace, č. j. RRRSJ 16690/2012 ze dne 17. 12. 2012
- 2) Podání proti Oznámení příjemci o krácení finančních prostředků dotace k projektu „Program modernizace komunikací II. a III. třídy (P4), č. j. KUJCK/20261/2010/OREG, ze dne 18. 12. 2012.
- 3) Vypořádání podání proti oznámení o krácení finančních prostředků, č. j. RRRSJ 17066/2012, ze dne 27. 12. 2012
- 4) podnět přezkumu úkonu Regionální rady č. j. KUJCK/20261/OREG ze dne 11. 1. 2013
- 5) úkon žalované č. j. RRRSJ 2236/2013 ze dne 20. 2. 2013 nadepsaný jako „Věc: Vypořádání podání proti Oznámení o krácení finančních prostředků dotace – opravené“
- 6) dopis žalované č. j. RRRSJ 2240/013, ze dne 20. 2. 2013, nadepsaný jako „Vyjádření a podnět k nápravě Vypořádání podání proti oznámení o krácení finančních prostředků k projektu „Program modernizace komunikací II. a III. třídy (P4), vedeném pod č. j. 17066/2012“
- 7) Kapitola 5. Příručky pro příjemce dotace ke dni 1. 2. 2010 (10. výzva ROP)

III.

Charakter kontroly žalované, na jejímž základě došlo ke krácení finančních prostředků dotace

12. Kontrola dodržování podmínek ROP, jakož i dodržování smlouvy o poskytnutí dotace je svěřena žalovanému, jako řídicímu orgánu ROP. V rámci projektu probíhá několik kontrol, a to předběžná kontrola (ex-ante), jejímž účelem je ověření připravenosti žadatele k realizaci projektu, průběžná kontrola administrativní nebo fyzická na místě (INTERIM) a následná kontrola v době udržitelnosti projektu (ex post).
13. V tomto konkrétním případě byla provedena průběžná kontrolu INTERIM, a v rámci ní oba typy kontrol, jak administrativní, tak fyzickou, na jejichž základě byly žalobci kráceny finanční prostředky dotace.
14. Administrativní kontrola INTERIM spočívá především v kontrole monitorovacích zpráv. Cílem administrativní kontroly je zjištění, zda jsou plněny smluvní podmínky ze smlouvy o poskytnutí dotace a zda jsou finanční prostředky použity k záměrům stanoveným v projektu a zda nebyla porušena pravidla pro čerpání dotace z prostředků strukturálních fondů.
15. O výsledku administrativní kontroly je příjemce dotace informován pouze dopisem či elektronickou poštou, případně je mu doručeno „*Oznámení o krácení/zamítnutí finančních prostředků dotace*“ s důvody krácení/zamítnutí. Ve zmíněném oznámení je příjemce informován o možnosti učinit podání proti výsledku kontroly, a to do 5 pracovních dnů od obdržení oznámení. Postup při administrativní kontrole je proto formalizován pouze v Příručce pro příjemce.
16. Na základě administrativní kontroly INTERIM nebo současně s ní může být provedena i fyzická kontrola INTERIM. Podle čl. 5. 1. 2. Příručky pro příjemce v případě, že jsou při fyzické kontrole zjištěny nedostatky, je tato skutečnost zaznamenána do protokolu o výsledku kontroly a příjemce je povinen tyto nedostatky ve stanovené době odstranit. Pokud příjemce takové nedostatky neodstraní ani po opakované výzvě, může být daná skutečnost řešena nesrovnalostí a hrozí, že předložená žádost o platbu nebude placena.

17. O výsledku fyzické kontroly INTERIM byl pořízen protokol, č. j. RRRSJ 16735/2012, ze dne 6. 12. 2012, který byl podepsán zástupcem žalobce dne 10. 12. 2012, proti kterému bylo možné podat ve smyslu zákona o veřejnoprávní kontrole námitky do pěti dnů. Žalovaná však v daném případě nezjistila žádné nesrovnalosti ani nedostatky, a proto nebyly vůči výsledku této kontroly podány žádné námitky.

18. Ze shora uvedeného lze tak dovodit, že pochybení byla zjištěna pouze při administrativní kontrole INTERIM, a ne již při fyzické kontrole INTERIM, o čemž svědčí i poučení v Oznámení o krácení finančních prostředků dotace.

Důkaz:

- 1) Kapitola 5 Příručky pro příjemce ve verzi ke dni 1. 2. 2010 (10. Výzva ROP)
- 2) Protokol o výsledku fyzické kontroly INTERIM, č. j. RRRSJ 16735/2012, ze dne 6. 12. 2012

IV.

Včasnost podání žaloby

19. Žaloba je podána včas ve lhůtě podle § 72 odst. 1 s. ř. s., neboť poslední úkon žalované, kterým bylo zasaženo do práv žalobce a závazně určeny jeho povinnosti, byl žalobci doručen dne 21. 2. 2013, lhůta k podání žaloby tedy uplyne dnem 21. 4. 2013. Teprve tímto dokumentem byla s konečnou platností vyřešena otázka výše krácení finančních prostředků dotace a předchozí dokumenty tak neměly charakter konečného rozhodnutí ve věci, na jehož základě by bylo autoritativně zasaženo do práv žalobce, kdežto tento úkon žalované zcela zásadně a s konečnou platností zasáhl do majetkových poměrů žalobce a byly jím závazně určena jeho práva a povinnosti tak, že mu byly zkráceny finanční prostředky dotace. Sama provedená kontrola a kontrolní zjištění nejsou způsobilé zasáhnout do právní sféry žalobce, naříkaný úkon k tomu příslušného orgánu však již ano, když tento napadaný úkon, resp. rozhodnutí o krácení dotace bezprostředně navazoval na provedenou administrativní kontrolu INTERIM.

V.

Právní základ čerpání dotace

20. Žalobce se žalovanou uzavřel dne 1. 6. 2010 „**Smlouvu o podmínkách poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu NUTS II Jihozápad** (dále jen „smlouva o poskytnutí dotace“) včetně tří dodatků, na **projekt s názvem „Program modernizace komunikací II. a III. třídy (P4)** (dále jen „projekt“), reg. č. projektu CZ.1.14./1.1.00/10.02162. Podle této smlouvy byla žalobci poskytnuta dotace ve výši 279 717 125, 32 Kč, tj. 92,5% způsobilých výdajů projektu, a to na základě usnesení Výboru Regionální rady č. 312/2010 ze dne 19. 2. 2010, kterým byl v rámci 10. výzvy schválen projekt, který je uveden výše. Ve smlouvě o poskytnutí dotace jsou uvedeny podmínky pro čerpání dotace a práva a povinnosti žalobce, který je v rámci tohoto vztahu v postavení příjemce finančních prostředků. Dodatky uzavřené ke smlouvě se přímo nedotýkají problematiky, která je uvedena v žalobě, a proto nebudou v dalším textu rozebírány.

21. V této smlouvě se žalobce zavázal podle jejího čl. VI. odst. 2 dodržovat při zadávání veřejných zakázek zákon o veřejných zakázkách a pokyny, které jsou pro zadávání veřejných zakázek obsaženy v Příručce pro příjemce ROP NUTS II Jihozápad, pokud se na příjemce dotace zákon nevztahuje, nebo jde o zakázky malého rozsahu podle § 12 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách.

22. Podle čl. VIII odst. 1 smlouvy o poskytnutí dotace se žalobce zavázal, že při provádění projektu bude postupovat v souladu s platnou legislativou, zejména dodrží pravidla pro poskytování veřejné podpory a platnou legislativu v oblasti veřejných zakázek.

23. Ustanovení čl. IX smlouvy o poskytnutí dotace upravuje případy porušení smluvních podmínek a řešení nesrovnalostí, když v odst. 2 je uvedeno, že pokud žalovaná zjistí, že příjemce (žalobce) nesplnil nebo neplní některou z podmínek vyplývajících z této smlouvy, včetně případných dodatků a příloh, je oprávněna zahájit kroky ke zjištění, zda nedošlo k nesrovnalosti ve smyslu obecného nařízení spočívající v porušení rozpočtové kázně ve smyslu zákona o územních rozpočtech, či v porušení jiných smluvních podmínek. Podle čl. IX odst. 3 smlouvy o poskytnutí dotace pak žalovaná považuje za nesrovnalost jakékoliv porušení předpisů ES nebo předpisů ČR včetně podmínek stanovených příjemci smlouvou, jejími přílohami či dodatky, které upravují použití prostředků ES nebo veřejných zdrojů ČR, v jehož důsledku by mohly být dotčeny veřejné rozpočty ČR nebo rozpočet EU.

24. Pokud by zjištěná nesrovnalost představovala porušení rozpočtové kázně, předvídá čl. IX odst. 4 smlouvy postup podle zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů“). V případě, že by se o porušení rozpočtové kázně nejednalo, čl. IX odst. 5 upravuje ukládání smluvních pokut od 1% z celkové částky dotace za každou zjištěnou nesrovnalost či porušení smlouvy, přičemž smluvní pokuty lze sčítat až do 100% maximální celkové částky dotace.

Důkaz:

- 1) Smlouva o podmínkách poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu NUTS II Jihozápad ze dne 1. 6. 2010 včetně jejích dodatků
- 2) Výpis z usnesení ze 17. jednání výboru Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad ze dne 19. 2. 2010

VI.

Charakter smlouvy o poskytnutí dotace

25. Žaloba je podávána ve smyslu § 65 s. ř. s., neboť vztah mezi žalobcem a žalovanou, který byl založen touto smlouvou, je podle názoru žalobce veřejnoprávního charakteru a uvedená smlouva, byť v ní není uveden právní předpis, podle kterého je uzavírána, je smlouvou veřejnoprávní ve smyslu § 159 správního řádu. Tomuto právnímu názoru svědčí mimo jiné rozsudek Nejvyššího správního soudu ČR č. j. 2 As 52/2010 – 59 ze dne 19. 8. 2010, či usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, č. j. 21 Co 83/2011, ze dne 30. 6. 2011. To že jsou dotační vztahy vztahy veřejnoprávními, dokládá i další judikatura jako např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ČR č. j. 2 Afs 58/2007-56 ze dne 20. 9. 2007 či rozhodnutí téhož soudu č. j. 2 Afs 173/2006 – 77 ze dne 19. 9. 2007 či rozhodnutí zvláštního senátu Nejvyššího správního soudu č. j. Konf 14/2010 ze dne 7. 5. 2010.

26. Smlouva o poskytnutí dotace je pak z toho důvodu smlouvou veřejnoprávní ve smyslu správního řádu, neboť žalobce a žalovaná jsou v tomto případě v nerovnovážném postavení, jelikož z charakteru postavení obou subjektů smluvního vztahu je zřejmá pozice nadřazenosti žalované vůči žalobci, přičemž žalobce nemůže ovlivnit utváření obsahu právního vztahu. Za takové utváření nemůže být považován postup při výkonu vrchnostenské pravomoci, kterým bezpochyby proces poskytování dotací je. Tato smlouva podle názoru žalobce zakládá práva a povinnosti žalobci v rámci veřejného práva a má z toho titulu právoúčinné účinky, navíc je smlouvou, která je ovlivněna právy a povinnostmi, které vyplývají z norem veřejného práva, zde konkrétně zákonem č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů a programovými dokumenty ROP, což jsou dle tvrzení žalované dokumenty závazné pro žalobce, které jsou rovněž nadány veřejnoprávní povahou, byť nejsou zákonnými normami. Při uzavírání takového typu smlouvy žalovaná vystupuje v pozici nositele veřejné moci a může jednostranně ukládat povinnosti druhému účastníku právního vztahu, a to i proti jeho vůli. Autonomie vůle žalobce byla proto v daném případě velmi omezena. Ze všech těchto důvodů je podle názoru žalobce zřejmé, že dotační vztah mezi

žalobcem a žalovanou je veřejnoprávním vztahem, který vyplývá z uzavřené veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace.

VII.

Vyčerpání všech opravných prostředků

27. Žalobce je rovněž přesvědčen, že vyčerpal všechny právní prostředky, které jsou mu dány ke zvrácení napadeného rozhodnutí. Byť správní řád zná podle svého ust. § 169 postup při řešení sporů z veřejnoprávních smluv, podle názoru žalobce je smlouva o poskytnutí dotace svou povahou veřejnoprávní smlouvou, na níž však příslušná ustanovení správního řádu nepamatují. Podle názoru žalobce není výčet veřejnoprávních smluv obsažený v části V. správního řádu konečný. I kdyby byl soud rozdílného názoru, je nutné konstatovat, že by se v daném případě mohlo jednat obdobně o smlouvu podle § 161 odst. 1 správního řádu, přičemž podle § 169 odst. 1 písm. d) správního řádu by rozhodoval o sporech z veřejnoprávní smlouvy orgán nadřízený orgánu, který je stranou veřejnoprávní smlouvy. V daném případě však tomu tak nemůže být, neboť žalovaná je řídicím orgánem regionálního operačního programu, přičemž nadřízený správní orgán z toho důvodu neexistuje, neboť v úvahu přicházející nadřízený orgán, totiž Ministerstvo financí, plní dle čl. 5. 8. ROP v rámci tohoto programu jiné funkce (Platební a certifikační orgán a Auditní orgán), nicméně nemůže být podle názoru žalobce nadřízeným orgánem k řešení sporů z veřejnoprávních smluv subjektu, který má plnou odpovědnost za řízení ROP a příjemce dotace, neboť k tomu nemá zákonné zmocnění.

VIII.

Charakter činnosti žalobce při poskytování dotace

28. Ze všech shora uvedených důvodů proto žalobce dovozuje, že žalovaná je povinna postupovat přiměřeně dle příslušných ustanovení správního řádu, minimálně pak dle zásadních zásad činnosti správních orgánů tak, jak jsou upraveny v § 2 až § 8 správního řádu. Vzhledem k této skutečnosti je žalobce přesvědčen, že žalovaná musí při ukládání korekce postupovat na základě principu legality, jenž je uveden v § 2 odst. 1 správního řádu, který každému orgánu uvedenému v § 1 odst. 1 správního řádu ukládá postupovat v souladu se zákonem a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu a na základě zásady materiální pravdy, jenž je uvedena v § 3 správního řádu, který uvádí, že „nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.“ Imanentní rozhodování žalované o krácení dotace v obdobných případech by pak měla být i zásada legitimního očekávání tak, jak je vyjádřena v § 2 odst. 4 správního řádu.

29. Z toho důvodu žalobce dovozuje, že v případě, kdy žalovaná ukládá korekci za určité pochybení, či nedodržení podmínek pro udělení a vyplacení dotace, jedná se o natolik závažný dopad do práv žadatele, resp. příjemce dotace, že by takový úkon, který je ve své podstatě rozhodnutím v materiálním smyslu, mělo obsahovat obdobné náležitosti jako to, které je vydáváno ve smyslu § 68 správního řádu, minimálně tak, že bude obsahovat přesný odkaz na konkrétní ustanovení konkrétního pramene práva (ať už vnitrostátního právního předpisu či právního předpisu Evropské unie), na jehož základě je vlastní korekce udělována tak, aby byl jednoznačně, určitě a přesně stanoven důvod stanovené korekce.

IX. Procesní pochybení žalované

30. Podstatou namítaného nesprávného postupu žalované je to, že žalovaná nesprávně posoudila tvrzená pochybení, která žalobce při procesu zadávání veřejných zakázek učinil, což byl důvod ke krácení finančních prostředků dotace, když některé jeho úkony posoudil jako rozporné se zákonem o veřejných zakázkách a za tato pochybení krátil žalobci finanční prostředky dotace ve výši, která byla stanovena pouze vnitřním předpisem žalované, nazvaným „*Metodický pokyn pro porušení rozpočtové kázně, verze 1.0, revize č. 1,*“ který obsahuje určitá hlediska, na jejichž základě je dotace krácena, nicméně hranice stanovené v příloze č. 2 tohoto metodického pokynu nemají oporu v žádném obecném právním předpisu a vychází pouze z volného správního uvážení žalované bez toho, aniž by mohl být uvedený postup reálně přezkoumán jiným subjektem, než je právě sama žalovaná.
31. Žalobce je toho názoru, že žalovaná postupovala při krácení finančních prostředků dotace v rozporu se zákonem i s uzavřenou smlouvou o poskytnutí dotace, jakož i právními předpisy, kterými by se měl při své činnosti řídit, především pak zákonem o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů a správním řádem. Za takové předpisy nemohou být podle názoru žalobce však považovány vnitřní předpisy žalované, které nejsou v souladu s právními předpisy Evropské unie, či některého jejich orgánu, především by však měla být žalovanou dodržována uzavřená smlouva o poskytnutí dotace. Vnitřní předpisy žalované (mezi které je nutné řadit i zmíněný metodický pokyn) jsou akty vnitřního řízení, upravující jeho strukturu či činnost dovnitř žalované a mohou představovat vodítko při určení toho, jak má být to které pochybení zhodnoceno, a to napříč jednotlivými zaměstnanci tak, aby při rozhodování nevznikaly nedůvodné rozdíly, nemohou být však těmi, které mají vliv na žalobce, resp. příjemce dotací obecně, resp. není možné se na ně odvolávat a na základě nich sankce ukládat, neboť tento dokument by měl reagovat na právní předpis, ve kterém by tato hlediska měla být alespoň v obecné rovině stanovena.
32. Žalobce má za to, že smlouva o poskytnutí dotace je základním dokumentem veřejnoprávního dotačního vztahu mezi žalobcem a žalovanou a pouze z ní a na jejím základě lze dovozovat jakékoliv povinnosti žalobce, pokud nevyplývají z obecných předpisů (viz např. zákon o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů). Smlouva o poskytnutí dotace však v žádném svém ustanovení neupravuje přímo tu skutečnost, že by měl žalobce ve vztahu k veřejným zakázkám dodržovat i jiná pravidla, než smlouvu o poskytnutí dotace, obecné zákony a případně právní předpisy Evropské unie, pokud je povinen zadávat veřejné zakázky podle zákona o veřejných zakázkách, ani že se na něj vztahují vnitřní předpisy žalované, na základě kterých jsou případná pochybení porušení zákona o veřejných zakázkách posuzována (tak jako je tomu v případě jiných ustanoveních smlouvy – např. čl. VI. bod 18 – pravidla pro publicitu). Byť v úvodních ustanoveních smlouvy je upraveno, že „*vzhledem k charakteru finanční podpory je její poskytování upraveno jednak právními předpisy Evropského společenství a právními předpisy ČR, tak i pravidly, která nemají povahu právních předpisů vydávaných státními orgány a poskytovatelem a která jsou ve smlouvě citována nebo na které výslovně smlouva odkazuje a která se stávají na základě této smlouvy pro strany závazná,*“ je toho názoru, že taková povinnost skutečně z textu smlouvy nevyplývá potud, pokud by na tyto předpisy skutečně smlouvou bylo odkazováno, nicméně žádné takové odkazy smlouva neobsahuje. Žalobce nepochybuje, že pro určitá doporučení k postupu příjemců mohou být vnitřní předpisy žalované použity, nicméně na základě těchto předpisů nemohou být kráceny žalobci finanční prostředky dotace, jak bude rozvedeno dále.
33. V daném případě se navíc jedná o stav, kdy žalovaná rozhodovala o krácení finančních prostředků dříve, než byla dotace vyplacena, tj. byl použit vnitřní předpis takového charakteru, který na danou

situaci nepřiléhá, neboť o porušení rozpočtové kázně může jít až v tom případě, že budou finanční prostředky dotace vyplaceny, což v době rozhodování žalované o krácení finančních prostředků dotace nebylo (viz čl. 3 *Metodického pokynu k porušení rozpočtové kázně*). Tento vnitřní předpis tak nejenže nemůže být tím předpisem, na jehož základě může být dotace krácena v předmětné výši, navíc ani není dokumentem, podle kterého by mohl být takový krok vůbec učiněn, neboť v době rozhodování žalované ani nedošlo k vyplacení finančních prostředků dotace. Tento vnitřní předpis proto nemůže být tím pramenem práva, na jehož základě je možné za zjištěné nesrovnalosti ukládat krácení finančních prostředků dotace.

34. Žalovaná je totiž na základě smlouvy o poskytnutí dotace oprávněna za porušení smluvních povinností, nesrovnalostí, které nejsou porušením rozpočtové kázně, mezi které se dle zmíněného čl. VI odst. 2 řadí dodržování zákona o veřejných zakázkách před proplacením dotace, uložit podle čl. IX odst. 5 této smlouvy smluvní pokutu ve výši 1 % z celkové částky dotace, která má být příjemci poskytnuta. Pomineme-li pravděpodobnou nemožnost zařazení institutu smluvní pokuty do textu veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace (viz příložené stanovisko Ministerstva financí ČR), pak dle názoru žalobce nemohla postupovat žalovaná dle uzavřené smlouvy jinak, než uložit smluvní pokutu ve stanovené výši, neboť se v daném případě nejedná o porušování rozpočtové kázně, jak bylo uvedeno výše. Postup žalované je tak přímo v rozporu s uzavřenou smlouvou o poskytnutí dotace.

35. I kdyby se soud neztotožnil s výkladem shora, je nutné uvést, že jediným dokumentem, který lze podle názoru žalobce na daný případ užít, je při absenci úpravy na národní úrovni dokument Evropské komise č. *COCOF/07/0037/03-CS ze dne 29. 11. 2007 s názvem Pokyny ke stanovení finančních oprav, které se použijí pro výdaje ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti v případě nedodržení pravidel pro veřejné zakázky (dále jen „COCOF“)*, neboť poskytnutá dotace pochází bezpochyby ze strukturálních fondů EU a tvrzené pochybení by mohlo být nesrovnalostí ve smyslu čl. 2 odst. 7 obecného nařízení a v případě tohoto pochybení by měl řídicí orgán operačního programu postupovat podle čl. 98 obecného nařízení, jelikož úvodní ustanovení COCOF upravují, že *„doporučuje se, aby odpovědné orgány členských států uplatňovaly kritéria a stejné sazby při opravě nesrovnalostí, které jejich útvary odhalí během kontrol .....“*

36. Na tabulky COCOF pak odkazuje i samotný *Metodický pokyn k porušení rozpočtové kázně*, když na str. 8, v příloze č. 1 stanoví možnosti prominutí odvodu za porušení rozpočtové kázně, kde v písm. a) stanoví, že porušení pravidel pro zadávání zakázek (prominutí musí respektovat minimální výši finančních oprav dle dokumentu Guideline COCOF 07/003/03), je přípustným důvodem pro prominutí či částečné prominutí dle odvodu za porušení rozpočtové kázně. Podle přílohy č. 2 tohoto metodického pokynu jsou pak stanoveny výše odvodů za porušení rozpočtové kázně při zadávání veřejných zakázek včetně jejich promíjení, když v tomto konkrétním případě se jedná vždy o krácení finančních prostředků dotace podle řádku č. 11 této tabulky s názvem *„Neoprávněné vyřazení/nevyřazení uchazeče ze zadávacího řízení“* s výší odvodu za porušení rozpočtové kázně 50% z veřejné zakázky, aniž by mělo toto krácení původ v COCOF, což je ostatně v tomto dokumentu rovněž uvedeno.

37. Žalovaná tak v rozporu s principem legality vymáhá po žalobci povinnosti, které nemají oporu v uzavřené veřejnoprávní smlouvě a činí tak nad rámec toho, co žalovanému smlouva o poskytnutí dotace umožňuje. Žalobce tvrdí, že pro práva a povinnosti, kterými je povinen se žalobce v rámci dotačního vztahu řídit, jsou rozhodná ta, která platila v době vzniku tohoto veřejnoprávního dotačního vztahu, tj. dne 1. 6. 2010, a na tento vztah nelze vztahovat povinnosti, které jsou stanoveny žalobci později v průběhu dotačního vztahu, kdy jsou ve své podstatě měněny podmínky uzavřené smlouvy v průběhu existence dotačního vztahu, a to nikoliv prostřednictvím změny smlouvy, ale jednostranným autoritativním rozhodnutím žalované bez dalšího. Takový stav je podle názoru žalobce nepřijatelný

a vybočuje z mezí výkonu státní moci, což ho činí rozporným s čl. 2 odst. 3 Ústavy ČR a § 2 odst. 2 správního řádu, neboť k tomu, aby byla uplatňována nová pravidla retroaktivně na žalobce, nemá žádné zákonné zmocnění. Stejně tak se to týká i případných vnitřních pokynů příjemce, podle kterých je povinen při krácení výše finančních prostředků postupovat. Pokud by byl přijat takový výklad, pak by Metodický pokyn pro porušení rozpočtové kázně nebylo možno vůbec na uzavřený vztah užít, neboť je účinný od 28. 6. 2012, s revizí ke dni 13. 8. 2012, tedy nabyl účinnosti více jak dva roky po tom, co byl mezi smluvními stranami uzavřen smluvní vztah.

38. Stejně tak jako v předchozím případě je nutné uvést, že podle přesvědčení žalobce se na něj musí vztahovat primárně úprava zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění účinném ke dni podpisu této smlouvy, tj. k 1. 6. 2010, když tento zákon je kromě programových dokumentů pro uzavřený dotační vztah stěžejní. Nelze proto na něj aplikovat ani právní úpravu tohoto zákona s účinností od 1. 1. 2012, zejména pak § 22 odst. 5 zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, které umožňuje stanovit odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši stanovené smlouvou o poskytnutí dotace, a to navíc i z důvodu, že smlouva o poskytnutí dotace neobsahuje žádná pravidla pro stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně. Pokud dle vlastních programových dokumentů žalované se do proplacení prostředků o porušení rozpočtové kázně nejedná, nelze pak ani tento zákon na postup žalované využít a jeho postup je tak extra lege.
39. I s výhradou uvedenou v předchozím odstavci je však nutné uvést, že jakékoliv krácení finančních prostředků dotace by mělo být učiněno na základě zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů a mělo by být učiněno v řádném daňovém řízení, kde by žalobce, ale obecně kterýkoliv příjemce dotace, mohl nechat přezkoumat rozhodnutí učiněná žalovanou, neboť v současné době jsou tyto úkony činěny pouze na základě vnitřních předpisů žalované, navíc v neformalizovaném procesu, kde jsou možnosti obrany značně ztíženy, ba přímo znemožněny. Podle názoru žalobce je tento stav nadále neudržitelný, neboť situace, kdy není dostatečným způsobem promítnuta evropská legislativa do českého právního řádu (viz čl. 98 obecného nařízení) nemůže být dán k tíži žalobce, či příjemců dotace obecně. Jakékoliv krácení dotace by proto mělo být řešeno podle názoru žalobce podle příslušných ustanovení zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů a nikoliv mimo tento proces způsobem, který vyvolává pochybnosti o řádném posouzení skutkového stavu věci.
40. Žalovaná pak podle přesvědčení žalobce porušila i zásadu legitimního očekávání tak, že vydala překvapivé „rozhodnutí“ ve věci, neboť z protokolu o výsledku fyzické kontroly INTERIM, č. j. RRRSJ 16735/2012, ze dne 6. 12. 2012 je zřejmé, že provedenou kontrolou nebyla zjištěna žádná pochybení, nedostatky či nesrovnalosti, ani nebyla žalobci uložena žádná opatření k nápravě (se stejným výsledkem skončila i předchozí fyzická kontrola INTERIM ze dne 29. 3. 2012). V případě, že u uvedeného projektu a mimo jiné u zmiňované veřejné zakázky proběhla kontrola za účelem zjištění případných pochybení, při které nebylo zjištěno, že by žalobce opomněl některou svou povinnost, či byla zjištěna určitá nesrovnalost, nelze podle názoru žalobce postupovat při rozhodování o způsobilosti výdajů projektu v konečném důsledku tak, že budou kráceny finanční prostředky dotace tím způsobem, jak to dle žalovaného úkonu provedla žalovaná. Tím, že při kontrole INTERIM nebyly zjištěny žádné nesrovnalosti, vzniklo u žalobce legitimní očekávání, že žalovaná nebude krátit finanční prostředky dotace. V souvislosti s tím byla narušena u žalobce právní jistota a důvěra v postup žalované, neboť ke krácení došlo svévolně a bylo tak vybočeno z mezí správního uvážení při krácení finančních prostředků dotace. O nepředvídatelném postupu žalované svědčí i její postup při stanovení výše krácení finančních prostředků dotace, kdy nejprve ve svých úkonech žalovaná odkazovala na COCOF a v dalších úkonech po upozornění žalobce na nerelevantnost odkazů, na jejich základě bylo krácení provedeno, na svůj vnitřní metodický pokyn.

41. Mimo zásadu legitimního očekávání pak byla porušena podle názoru žalobce i zásada spočívající v tom, že správní orgán má rozhodovat tak, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a odpovídalo skutkovým okolnostem případu, což se však v daném případě nestalo, protože za tvrzená pochybení žalovaná uložila takovou výši korekce, která neodpovídá těmto pochybením, neboť tato nemají základ ve skutkových okolnostech případu, a i kdyby bylo takové pochybení skutečně jako rozporné se zákonem o veřejných zakázkách posouzeno, nemělo by žádný vliv na výběr uchazeče v zadávacím řízení, tj. jedná se o taková pochybení, která jsou pouze marginální bez vlivu na samotnou veřejnou zakázku a výběr vítězného uchazeče, přesto žalovaná svým postupem uložila takovou korekci, která by odpovídala zcela zásadnímu a flagrantnímu porušení zákona o veřejných zakázkách, což se však podle názoru žalobce nestalo a nebyl proto důvod k postupu podle příslušné položky tohoto metodického pokynu.
42. Jak bude rozvedeno dále, jsou žalovaným tvrzená pochybení, pokud by byla podřazena pod příslušné ustanovení COCOF, zcela marginálního významu se zcela odlišným posouzením výše stanovené korekce. Ke stanovení příslušného ustanovení COCOF, podle kterého je možné výši korekce stanovit, je nutné konstatovat, že se v daném případě jedná o nadlimitní veřejnou zakázku, a proto se použije tabulka č. 1 COCOF. Shlédnutím položek jednotlivých pochybení dle této tabulky lze pak dojít k závěru, že na daný případ je přílehavá položka č. 12, která stanoví korekci za některá méně závažná pochybení spočívající v nesprávném použití některých méně podstatných ustanovení příslušného zákona při zadávání zakázky, kdy sice nebyly dodrženy ustanovení směrnic (analogicky tedy zákona o veřejných zakázkách), nicméně nebyly dodrženy některé méně podstatné prvky, jako je zveřejnění oznámení o zadání zakázky, kdy je stanovena za toto pochybení korekce ve výši 0 % až 10% z hodnoty zakázky podle závažnosti pochybení, nicméně *dle Metodického pokynu k porušení rozpočtové kázně* byla uložena korekce ve výši 50 % výdajů veřejné zakázky. Jak bude rozvedeno v dalším bodu žaloby, podle názoru žalobce se v případě žalovanou vytýkaných pochybení jedná o pochybení méně závažná.

Důkaz:

- 1) Dokument Evropské komise č. COCOF/07/0037/03-CS ze dne 29. 11. 2007 s názvem Pokyny ke stanovení finančních oprav, které se použijí pro výdaje ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti v případě nedodržení pravidel pro veřejné zakázky
- 2) Metodický pokyn k porušení rozpočtové kázně s účinností od 28. 6. 2012, revize ke dni 13. 8. 2012
- 3) Protokol o výsledku fyzické kontroly INTERIM č.j. RRRSJ 16735/2012 ze dne 6. 12. 2012
- 4) Protokol o výsledku fyzické kontroly INTERIM ze dne 29. 3. 2012 (bez č.j.)
- 5) Stanovisko Ministerstva financí ČR ke smluvní pokutě č. 12/64 370/2009-124

X.

Věcná problematika napadeného úkonu žalované

43. Napadeným úkonem žalované bylo s konečnou platností rozhodnuto o krácení finančních prostředků dotace v projektu. Vzhledem k tomu, že částečně bylo námitkám žalobce vyhověno, napadá žalobce pouze část tohoto úkonu, který byl označen jako bod 2, 3 a 4, když toto číslování pochází z prvotního „*Oznámení příjemci o krácení finančních prostředků dotace.*“ V daném případě se jedná o tvrzená pochybení při zadávání nadlimitní veřejné zakázky Program modernizace komunikací II. a III. třídy (P4). V rámci kontroly postupu žalobce při zadávání této veřejné zakázky žalovaná zjistila podle jejího právního názoru několik pochybení, která byla podle jeho názoru v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách. K tomu je nutné poznamenat, že žalovaná je oprávněna v rámci své řídicí pravomoci (viz čl. 5. 2. ROP) kontrolovat dodržování zákona o veřejných zakázkách s ohledem na možné krácení finančních prostředků dotace, když možné krácení dotace nemá vliv na správní

řízení, které případně probíhá na ÚOHS za tvrzená pochybení, které může skončit uložením pokuty za spáchaný správní delikt. Tato dvě řízení, byť mají obdobný základ, mají zcela odlišný výsledek při dotčení práv žalobce. V prvním případě jsou za případná pochybení kráceny finanční prostředky dotace, v druhém případě je v jiném řízení uložena sankce za nedodržování zákona o veřejných zakázkách.

44. Pokud se týká pochybení žalobce, pro které mu v procesu zadávání veřejné zakázky byly kráceny finanční prostředky dotace, budou pro účely přehlednosti žaloby tato tvrzená pochybení rozebrána ve zvláštních odstavcích. Veřejná zakázka byla vzhledem k jejímu rozsahu rozdělena na několik částí, pokud nebude dále uvedeno jinak, týká se další text pouze příslušných částí, u nichž byla krácena dotace. Ve všech níže uvedených případech byla uložena za pochybení při zadávacím řízení korekce ve výši 50 % ze způsobilých výdajů projektu.
45. Žalovaná v bodu 2) Oznámení příjemci o krácení finančních prostředků dotace (platnost pro část 5. Veřejné zakázky na stavební práce), nesouhlasila s postupem žalobce, který spočíval v akceptaci určitých osob v nabídce uchazeče, pomocí nichž měla být plněna veřejná zakázka (osoba hlavního stavbyvedoucího a stavbyvedoucího), a následně uvedení jiných osob do smlouvy o dílo, vzešlé ze zadávacího řízení, s tím, že nesouhlasila terminologie z nabídky uchazeče a vlastní smlouvy o dílo. Žalobce dle tvrzení žalované připustil prokázání kvalifikace k plnění veřejné zakázky dle § 58 zákona o veřejných zakázkách a uvedení těchto osob do návrhu smlouvy, jež byla součástí zadávací dokumentace, jinými osobami, než těmi, kterými byla fakticky zakázka realizována a které byly uvedeny v uzavřených smlouvách o dílo. Žalobce však s takovou interpretací jeho postupu nesouhlasí a své tvrzení podkládá níže uvedenými skutečnostmi. Konkrétně se jednalo o to, že vítězný uchazeč společnost Skanska a.s. prokazovala splnění kvalifikace hlavním stavbyvedoucím Ing. Martinem Fischerem a stavbyvedoucím Ladislavem Pletkou, v uzavřené smlouvě o dílo se však jednalo o hlavního stavbyvedoucího Radima Procházku a stavbyvedoucího Mariana Baláka.
46. Prokázání splnění kvalifikačních předpokladů pomocí určitých osob má podle názoru žalobce potvrdit schopnost uchazeče veřejnou zakázku řádně realizovat. Naplnění kvalifikačních kritérií je jedním z předpokladů pro možnost uzavřít smlouvu o dílo. Ta je pak uzavírána mezi uchazečem a zadavatelem s vědomím, že uchazeč splnil kvalifikační předpoklady a je tak schopen veřejnou zakázku realizovat pomocí kvalifikovaných osob. Zadavatel ani uchazeč nemají stanovenou povinnost uvádět do smlouvy o dílo zaměstnance uchazeče, neboť hlavním účelem naplnění kvalifikačních předpokladů je vědomost zadavatele o schopnosti uchazeče prostřednictvím těchto osob veřejnou zakázku řádně realizovat. Terminologie použitá ve smlouvě o dílo je věcí zcela odlišnou. Ustanovení § 82 zákona o veřejných zakázkách o povinnosti uzavřít smlouvu s uchazečem je proto nutné vykládat nikoliv restriktivním výkladem, neboť účelem stanovených kvalifikačních kritérií byla výhradně garance, že uchazeč je schopen veřejnou zakázku řádně realizovat. Zadavatel uzavírá smlouvu o dílo s uchazečem v návaznosti na proces zadávacího řízení, jehož součástí je naplnění kvalifikačních předpokladů uchazeče. Do zadávacího řízení podává nabídku uchazeč a nikoliv jeho odpovědní zaměstnanci. Zadavatel uzavírá smlouvu o dílo s uchazečem s vědomím, že je schopen veřejnou zakázku realizovat a osoby, pomocí nichž uchazeč veřejnou zakázku realizuje, není nutné do samotné smlouvy o dílo uvádět, zvláště za situace, kdy nabídka uchazeče spolu s uvedením všech osob je nedílnou součástí smlouvy o dílo. Nesprávnou se tedy jeví argumentace žalované, který tvrdí, že pokud tedy tyto osoby nejsou výslovně uvedeny ve smlouvě o dílo, nebudou v rámci realizace zakázky využity. Dle této úvahy by žalovaná měla spatřovat pochybení i v tom, že ve smlouvě o dílo je uveden pouze termín hlavní stavbyvedoucí (ačkoliv se dle zadávací dokumentace jedná o stavbyvedoucího) a nikoliv stavbyvedoucí, který má v zadávací dokumentaci stanoveny také určité kvalifikační předpoklady. Dokonce může dojít v průběhu realizace veřejné zakázky k záměně odpovědných osob na jednotlivých postech, ale

nikoliv k záměně uchazeče. Zadavatel neuzavírá smlouvu o dílo s odpovědnými osobami, ale s uchazečem, který jejich prostřednictvím garantuje naplnění kvalifikačních předpokladů. Navíc dle smlouvy o dílo je její součástí zadávací dokumentace a nabídka zhotovitele (uchazeče), kde je hlavní stavbyvedoucí kvalifikačními předpoklady řádně vymezen. Pokud ve smlouvě o dílo došlo k nesprávně použitému termínu hlavní stavbyvedoucí s přiřazením osoby, která nemá vysokoškolské vzdělání, došlo k tomu pouze záměnou termínů. Tomu odpovídá i konstrukce smlouvy o dílo, kde je za zhotovitele uveden pouze „hlavní stavbyvedoucí“ a zástupce hlavního stavbyvedoucího a nikoliv zároveň „stavbyvedoucí“. Ve smlouvě o dílo je však logicky uvedena osoba, která se na stavbě vyskytovala denně. Pro tyto účely zná stavební zákon termín „stavbyvedoucí“. Osoba hlavního stavbyvedoucího je pouze jakýmsi garantem správné jakosti díla. S tou také byly všechny podstatné kroky konzultovány. Stejně tak by ovšem žalovaná mohla shledat pochybení i v tom, že ve smlouvě o dílo není užit termín stavbyvedoucí, přestože dle zadávací dokumentace musí splňovat určité kvalifikační předpoklady. Ve smlouvě o dílo uvedená osoba naplňuje kvalifikační předpoklady pro stavbyvedoucího a je tou osobou, která se na stavbě vyskytovala denně a své postupy konzultovala s hlavním stavbyvedoucím. Vždyť i v předmětné smlouvě o dílo, a to nejen v čl. VI. odst. 7., je opakovaně užit termín stavbyvedoucí, což jen deklaruje záměnu termínu stavbyvedoucího za hlavního stavbyvedoucího, neboť stavbyvedoucí není na titulní straně smlouvy o dílo uveden. Naproti tomu termín hlavní stavbyvedoucí není ve smlouvě o dílo již dále zmíněn. V zadávací dokumentaci použitá konstrukce počítá s tím, že denně se bude na stavbě nacházet stavbyvedoucí tak, jak vyžaduje i stavební zákon. Osoba uvedená jako „hlavní stavbyvedoucí“ ve smlouvě o dílo zde byla uvedena a takto označena pouze ve smyslu smluvního vztahu mezi zadavatelem a uchazečem, protože jde o jakousi kontaktní osobu pro zástupce zadavatele, která byla na samotné stavbě přítomna každý den. Stavbyvedoucí je dle stavebního zákona povinen řídit provádění stavby v souladu s rozhodnutím nebo jiným opatřením stavebního úřadu a s ověřenou projektovou dokumentací, zajistit dodržování povinností k ochraně života, zdraví, životního prostředí a bezpečnosti práce, zajistit řádné uspořádání staveniště a provoz na něm a dodržení obecných požadavků na výstavbu, popřípadě jiných technických předpisů a technických norem. Stavbyvedoucí je tak zákonným termínem a kvalifikační kritéria stanovená v zadávací dokumentaci pro stavbyvedoucího korespondují s požadavky stavebního zákona. Hlavní stavbyvedoucí je termínem užitým výhradně v zadávací dokumentaci, rozhodující je jeho skutečná činnost a nikoliv jeho označení a mohl být nazván zcela jinak. To ovšem nemění nic na skutečnosti, že kvalifikační kritéria pro stavbyvedoucího směřují k tomu, aby stavbyvedoucí byl v souladu se stavebním zákonem schopen vykonávat povinnosti plynoucí z této funkce. Z výčtu povinností stavbyvedoucího dle stavebního zákona též vyplývá, že stavbyvedoucí se na stavbě nachází denně, neboť mj. zajišťuje provoz na staveništi a dodržování technických norem. Ze Záznamu z jednání ze dne 28. 6. 2012 pak ostatně plyne, že i osoby, které budou uvedeny ve smlouvě, splňují kvalifikační předpoklady ze zadávací dokumentace.

47. Tvrzené pochybení v bodu 3 (část č. 6 Veřejné zakázky na stavební práce) a bod č. 4 (část 7. Veřejné zakázky na stavební práce) Oznámení příjemci o krácení finančních prostředků dotace spočívalo v tom, že žalobce, resp. hodnotící komise, nedostatečně posoudila nabídky uchazečů v zadávacím řízení a splnění kvalifikačních kritérií.
48. Žalobce je toho názoru, že v případě posouzení nabídky obou vítězných uchazečů postupoval v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o veřejných zakázkách. Pokud žalovaná ve svém „Oznámení příjemci o krácení finančních prostředků dotace“ uvádí, že nebyly řádně posouzeny kvalifikační předpoklady jednotlivých vítězných uchazečů, žalobce uvádí, že při posouzení a hodnocení nabídek byly členům hodnotící komise známy veškeré údaje nutné pro to, aby dostatečně posoudili vlastnosti nabídky vítězných uchazečů vzhledem k použití jednotlivých strojů, resp. provozního a technického vybavení, kterými bude veřejná zakázka realizována a nebylo tak nutné jakkoliv nabídku doplňovat. Nebylo pak ani třeba, aby hodnotící komise přizvala

pro posouzení nabídek odborníka, jak se ve svém Oznámení domnívá žalovaná, neboť členem hodnotící komise byl mimo jiné Ing. Jan Štícha, tehdejší náměstek ředitele Správy a údržby silnic Jihočeského kraje, tedy vysoce odborná osoba, která byla schopna kvalifikační předpoklady a jejich splnění řádně posoudit, a zajišťovala tak výraznou měrou vysokou erudici o níž se hovoří v rozhodnutí ÚOHS, č.j. ÚOHS-S193/2012/VZ-18769/2012/512/JOn, navíc jak je patrné z dalšího textu, nejedná se zde o případ, kdy by nabídka vítězného uchazeče neodpovídala skutečnému stavu. Podle názoru žalobce se tak jedná o nepřipadný přírůstek k rozhodnutí ÚOHS, které sice řeší obdobnou problematiku, nicméně nepřiléhá přímo na daný případ a proto nemůže být žalovanou využitelné. Vzhledem k tomu, že hodnotící komise v nabídce vítězných uchazečů nespatořovala žádné nejasnosti, nebylo třeba nabídku vítězného uchazeče doplňovat postupem podle § 59 odst. 4 zákona o veřejných zakázkách, navíc nepochybné posouzení provozního a technického vybavení vítězného uchazeče bylo možné učinit i na základě předchozích zkušeností a zadávacích řízení, které žalobce prováděl, k tomu pak postačovalo uvedení názvu vibračního válce, z kterého bylo seznatelné, zda předpoklady pro kvalifikaci splňuje. Oba vítězní uchazeči navíc následně doložili dokument, který svědčí o tom, že názor hodnotící komise při posouzení a hodnocení nabídek byl správný, neboť tento dokument jednoznačně prokazuje, že nabídka uchazeče byla i co do splnění těchto kvalifikačních předpokladů úplná, srozumitelná a určitá a v žádném případě se tedy nemohlo jednat o to, že by byl skutečný stav v rozporu s podanou nabídkou uchazeče (viz Čestné prohlášení společnosti ZNAKON, a.s. ze dne 23. 11. 2012 a Soupis mechanizace a storoho vybavení společnosti COLAS CZ, a.s. ze dne 7. 11. 2012). Závěr Úřadu Regionální rady je tedy podle názoru příjemce učiněn na nesprávném právním základě a jako takový je podle jeho názoru v rozporu s obecnými právními předpisy i právními principy.

Důkaz:

- 1) Smlouva o dílo č. SDL/OREG/279/12, ze dne 20. 7. 2012 (část 5 veřejné zakázky na stavební práce)
- 2) Smlouva o dílo č. SDL/OREG/281/12, ze dne 19. 7. 2012 (část 6 veřejné zakázky na stavební práce)
- 3) Smlouva o dílo č. SDL/OREG/271/12, ze dne 6. 8. 2012 (část 7 veřejné zakázky na stavební práce)
- 4) rozhodnutí ÚOHS, č. j. ÚOHS-S193/2012/VZ-18769/2012/512/JOn ze dne 5. 10. 2012
- 5) Čestné prohlášení společnosti ZNAKON, a.s. ze dne 23. 11. 2012 (smlouva o dílo č. SDL/OREG/281/12)
- 6) Soupis mechanizace a strojní vybavení společnosti COLAS CZ, a.s. ze dne 7. 11. 2012 (smlouva o dílo č. SDL/OREG/271/12)
- 7) Záznam z jednání ze dne 28. 6. 2012 ve věci koordinace staveb „P3“ a „P4“ konaného na KÚ, zasedací místnost 2082

49. Ze shora uvedených dokumentů je proto podle názoru žalobce dovoditelné, že k porušení zákona o veřejných zakázkách jeho úkony nedošlo. I kdyby se soud s takovým právním názorem neztotožnil, je podle jeho názoru objektivně zřejmé, že případná pochybení jsou zcela marginálního charakteru a jako taková nemají vliv na výběr nejvhodnějšího uchazeče v jednotlivých částech veřejné zakázky. V takovém případě však je zřejmé, že správním uvážení o charakteru pochybení žalovanou bylo učiněno nesprávně bez reálného základu a na základě nesprávného právního posouzení úkonů žalobce. **Pokud by měly být za případná pochybení ukládány korekce spočívající ve snížení finančních prostředků dotace, měla žalovaná postupovat podle COCOF, nikoliv podle svého vnitřního předpisu, neboť ten nemůže být právním základem pro stanovení výše korekce. Podle právního názoru žalobce neměla být za tvrzená pochybení stanovena ve výši 50% ze způsobilých výdajů projektu dle Metodického pokynu k porušení rozpočtové kázně, jako pouhého vnitřního dokumentu žalované avšak mělo být od korekce upuštěno, nebo měla být**

stanovena do maximální výše 10 % ze způsobilých výdajů projektu dle COCOF, a to na základě výsledku posouzení okolností vážících se k uvedenému případu.

XI.

Stanovisko nezávislého auditora

50. K potvrzení shora uvedených skutečností je žalobce schopen doložit Zprávu nezávislého auditora o ověření dodržení podmínek ROP NUTS II Jihozápad v projektu Program modernizace komunikací II. a III. třídy (P4), registr. č. CZ.1.14./1.1.00/10.02162 ze dne 27.11.2012, ve které je deklarováno, že při realizaci projektu byly ve všech ohledech dodrženy podmínky ROP s tím, že účetní doklady a předložená účetní evidence jsou správné, důvěryhodné a ověřitelné na základě adekvátních podpůrných dokumentů.

Důkaz:

- 1) Zpráva nezávislého auditora o ověření dodržení podmínek ROP NUTS II Jihozápad v projektu Program modernizace komunikací II. a III. třídy (P4), registr. č. CZ.1.14./1.1.00/10.02162 ze dne 27.11.2012

XII.

Závěrečný návrh

51. Ze všech shora uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby byl úkon - rozhodnutí žalované č. j. RRRSJ 2236/2013, ze dne 20. 2. 2013, nadepsaný jako Věc: Vypořádání „Podání proti oznámení o krácení finančních prostředků“ – opravené, zrušen, a to v části označené jako „bod č. 2 Podání“ a „bod č. 3 a č. 4 Podání“ a vrácen žalované k novému projednání.

V Českých Budějovicích dne 5. 4. 2013

Mgr. Jiří Zimola
hejtman Jihočeského kraje

ODBOR LEGISLATIVY A VNITŘNÍCH VĚCÍ
ÚSEK VEDOUCÍHO ODBORU

č. j.:KUJCK/27559/2013/OLVV/58

datum: 17. 12. 2015

telefon: 386 720 229

Městský soud v Praze
Hybernská 18
111 21
Praha 1

ID DS: snkabbm

Žalobce: Jihočeský kraj, U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice, IČ 708 906 50, jednající JUDr. Lukášem Glaserem, zaměstnancem Jihočeského kraje na základě pověření ze dne 17. 12. 2015

Žalovaný: Ministerstvo financí ČR, Letenská 15, 118 10, Praha 1

Osoba zúčastněná na řízení: Regionální rada regionu soudržnosti Jihozápad, se sídlem Jeronýmova 1750/21, 370 76, České Budejovice, IČ 75086999, zastoupená JUDr. Janem Brodčem, LL. M., Ph.D., advokátem a jednatelem společnosti BRODEC & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, IČ 24303321, se sídlem Rubešova 162/8, 120 00 Praha 2

Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu

(Žaloba proti výroku III. rozhodnutí Ministerstva financí ČR č. j. MF-43 750/2014/1203 ze dne 5. 11. 2015 ve věci sporu z veřejnoprávní smlouvy)

Trojmo

Soudní poplatek zaplacen kolky na originále žaloby

Přílohy: dle textu

I. Procesní podmínky k podání žaloby

1. Touto správní žalobou podanou ve smyslu ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., správní řád soudní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“) se **Jihočeský kraj** (dále též „žalobce“) domáhá zrušení výroku III. rozhodnutí správního orgánu, **Ministerstva financí ČR** (dále též „žalovaný“) č. j. MF-43 750/2014/1203 (dále též „napadené rozhodnutí“) ze dne 5. 11. 2015, kterým bylo rozhodnuto ve sporu z veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace (dále též „smlouva o poskytnutí dotace“) mezi žalobcem a **Regionální radou regionu soudržnosti Jihozápad** (dále též „RRRSJ“). Vzhledem k povaze napadeného rozhodnutí, které není správním rozhodnutím v běžně projednávané věci, žalobce uvádí před samotným vylíčením skutkového a právního stavu věci rozhodné základní procesní podmínky pro přípustnost a projednání žaloby.

Aktivní legitimace žalobce a včasnost žaloby

2. Mezi první podmínky přípustnosti žaloby patří aktivní a pasivní legitimace stran. V tomto případě je žalobcem Jihočeský kraj, vyšší územně samosprávný celek, ustanovený článkem 99 Ústavy České republiky. Jeho činnost je dále upravena zákonem č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o krajích“). Dle ustanovení § 1 odst. 2 zákona o obcích je kraj *veřejnoprávní korporací a vystupuje v právních vztazích svým jménem a nese odpovědnost z těchto vztahů vyplývajících*. Lze tak uzavřít, že kraj, obdobně jako obec, vystupuje ve vztazích jako právnická osoba *sui generis*.
3. V řízení napadeném touto žalobou vystupoval Jihočeský kraj jako právnická osoba – příjemce, který obdržel dotaci. Nevystupoval jeden z jeho orgánů, krajský úřad, jako správní orgán, neboť uvedená věc se týká jeho samostatné působnosti ve smyslu § 14 odst. 1 zákona o krajích, tedy modernizace komunikací II. a III. třídy dle dělení provedeném v zákoně č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, které se nacházejí v jeho vlastnictví a na jejichž modernizaci obdržel dotaci z Regionálního operačního programu ROP NUTS II Jihozápad.

Příloha: Pověření k jednání za Jihočeský kraj

4. Ve smyslu ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podat do dvou měsíců poté, kdy bylo žalobci rozhodnutí oznámeno doručením písemného vyhotovení. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno prostřednictvím datové schránky dne 6. 11. 2015, lhůta pro podání žaloby tedy končí dnem 6. 1. 2016. Žaloba je z tohoto důvodu podána včas.

Pasivní legitimace žalovaného

5. Ministerstvo financí ČR, jehož rozhodnutí je napadáno, v uvedeném sporu z veřejnoprávní smlouvy vystupovalo jako arbitr, resp. jako orgán moci výkoné příslušný k vydání rozhodnutí podle § 10b odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů (analogicky pak dle § 22 odst. 10 stejného zákona před 20. 2. 2015¹). Uvedené rozhodnutí, jakož i celé řízení jeho vydání předcházející, bylo vedeno v intencích § 141 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť se jednalo o spor z uzavřené veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace. Jeho cílem bylo vydání (správního) rozhodnutí o právech a povinnostech žalobce. Je tak dána i pasivní legitimace žalovaného, a to ve smyslu ustanoví § 65 s. ř. s.

Pravomoc a příslušnost soudu

6. Jednou ze základních podmínek řízení je i pravomoc a příslušnost soudu, a v případě příslušnosti soudu to je nejen příslušnost věcná, ale i místní. Svým podáním sleduje žalobce zrušení části správního rozhodnutí vydaného žalovaným správním orgánem tak, jak je specifikováno výše. Tím je dána pravomoc správního soudnictví ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

¹podle stavu před novelou tohoto zákona zákonem č. 24/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů

7. Věcně a místně příslušným správním soudem je krajský soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni. Tímto orgánem je právě žalovaný, Ministerstvo financí ČR, které má sídlo v Praze. Projednávaný spor z veřejnoprávní smlouvy je zvláštním typem správního řízení, proti kterému není přípustný řádný opravný prostředek (odvolání či rozklad, viz ustanovení § 169 odst. 2 správního řádu), s výjimkou výroku o nákladech řízení, a proto bylo rozhodováno pouze v jedné instanci. S ohledem na výše uvedené je tak dána i věcná a místní příslušnost Městského soudu v Praze. Vzhledem k tomu, že proti rozhodnutí o sporu z veřejnoprávní smlouvy nelze podat odvolání ani rozklad, je splněna i podmínka předchozího vyčerpání řádných opravných prostředků.

Osoba zúčastněná na řízení

8. Mezi další povinnosti žalobce patří i povinnost označit ve svém návrhu osoby zúčastněné na řízení, tedy osoby, které byly přímo dotčeny na svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí. Osobou zúčastněnou na řízení je dle názoru žalobce **Regionální rada regionu soudržnosti Jihozápad** (RRRSJ), Jeronýmova 1750/21, 370 76, České Budějovice, IČ 75086999, DIČ CZ75086999, ID DS: mr2j9gc. V předcházejícím řízení bylo rozhodováno o povinnosti RRRSJ plnit závazky z veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace uzavřené mezi RRRSJ jako poskytovatelem dotace, a žalobcem jako příjemcem dotace. Tím došlo ke změně rozsahu práv a povinností RRRSJ vůči žalobci, z čehož lze dovodit, že RRRSJ je osobou zúčastněnou na řízení. RRRSJ zastupoval v řízení před správním orgánem JUDr. Jan Brodec, LL. M., Ph.D., advokát a jednatel společnosti BRODEC & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, IČ 24303321, se sídlem Rubešova 162/8, 120 00 Praha 2.

II.

Skutkový stav věci a vývoj případu před vydáním napadeného rozhodnutí

9. Žalobce uvádí, že jakožto vyšší územní samosprávný celek má v zákonném výčtu svých povinností mimo jiné povinnost pečovat o rozvoj svého území. Taktéž je vlastníkem silnic II. a III. třídy, přičemž dbá o jejich údržbu a rozvoj. Z uvedených důvodů žalobce realizoval projekt s názvem *Program modernizace komunikací II. a III. třídy (P4)* (dále též „projekt P4“). Na uvedený projekt, registrační číslo CZ.1.14/1.1.00/10.02162, uzavřel žalobce s RRRSJ dne 1. 6. 2010 *Smlouvu o podmínkách poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu NUTS II Jihozápad*, ve znění dodatků č. 1 až 3 (dále též „smlouva“). Na základě uvedené smlouvy mělo být žalobci poskytnuto plnění, účelová dotace, z prostředků RRRSJ ve výši 92,5 % z celkových způsobilých výdajů projektu P4, nejvýše však 279 717 125,32 Kč.
10. Shora uvedená smlouva je pak smlouvou veřejnoprávní tak, jak ostatně v tomto případě již jednou judikoval Nejvyšší správní soud svým rozsudkem sp. zn. 2 Afs 75/2013 ze dne 14. 2. 2014,² přičemž rozhodnutí ve sporu z veřejnoprávní smlouvy dle § 141 a § 169 správního řádu je žalovatelné dle § 65 s. ř. s. (viz odst. 21 výše uvedeného rozsudku).
11. Smlouva obsahovala další podmínky pro poskytnutí dotace, včetně jejich podrobnějšího rozvedení. Žalobce celý projekt P4 dále rozdělil do několika menších plnění, jejichž realizaci (tj. opravy a modernizace konkrétních úseků silnic II. a III. třídy v Jihočeském kraji) zadával různým zhotovitelům. Přitom se řídil příslušnými ustanoveními zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále též „ZVZ“). V rámci *Oznámení příjemci o krácení finančních prostředků dotace* č. j. RRRSJ 16690/2012 ze dne 17. 12. 2012 (dále též „oznámení o krácení dotace“) bylo žalobci ze strany RRRSJ sděleno, že ta seznala pochybení při zadávání veřejných zakázek, a v důsledku uvedených pochybení dochází ke krácení dotace ze strany RRRSJ ve výši 50 % v 5., 6. a 7. části projektu P4. Žalobce proti uvedenému oznámení o krácení dotace reagoval svým podáním označeným jako *Podání proti Oznámení příjemci o krácení finančních prostředků dotace k projektu „Program modernizace komunikací II. a III. třídy (P4)“* ze dne 18. 12. 2012, č. j. KUCJK/20261/2010/OREG, v němž vyvracel argumenty RRRSJ. Ta naopak zareagovala svým *Vypořádáním Podání proti Oznámení o krácení finančních prostředků* ze dne 27. 12. 2012, č. j. RRRSJ 17066/2012. V rámci něj RRRSJ setrvala na svých zjištěních a závěrech z nich vyvozených.
12. Žalobci byl ze strany RRRSJ pod bodem 2. oznámení o krácení dotace vytýkán postup v rozporu s ustanovením § 56 odst. 3 ZVZ, jakož i s podmínkami zadávacího řízení v části chybného stanovení technických kvalifikačních předpokladů dodavatele stavebních prací 5. části zakázky při výběru nejvhodnějšího uchazeče. V části 15 písm. b) zadávací dokumentace stanovil žalobce požadavek

² dostupný z www.nssoud.cz

na doložení seznamu techniků či technických útvarů s tím, že hlavní stavbyvedoucí musí mimo jiné splňovat vysokoškolské vzdělání v oboru dopravní stavby a nejméně 8 let praxe v oboru a stavbyvedoucí musí splňovat středoškolské vzdělání v oboru dopravní stavby a délku praxe v oboru nejméně 5 let. Vítězem 5. části veřejné zakázky byla společnost Skanska a.s., která do návrhu smlouvy o dílo uvedla osoby, které splňovaly stanovená kritéria, v uzavřené smlouvě o dílo však uvedla osoby jiné. Podle RRRSJ nesplňovaly osoby uvedené v uzavřené smlouvě o dílo kvalifikační kritéria dle zadávací dokumentace, proto byla žalobci část dotace na realizaci této části stavby krácena o 50% z výdajů připadajících na tuto část veřejné zakázky.

13. Pod bodem 3. a 4. oznámení o krácení dotace bylo žalobci vytýkáno, že řádně neposoudil kvalifikační předpoklady vítězných uchazečů na realizaci 6. a 7. části zakázky dle § 56 odst. 3 písm. f) ZVZ. Žalobce požadoval doložení přehledu nástrojů a pomůcek, provozních a technických zařízení, které bude mít dodavatel při plnění veřejné zakázky k dispozici minimálně v rozsahu uvedeném v zadávací dokumentaci. Tam byla uvedena požadovaná technika včetně minimálního výkonu, hmotnosti, u některých strojů i stáří max. 10 let. Podle RRRSJ nebylo možné z předložené dokumentace posoudit, zda vítězný uchazeč stanovené požadavky splnil. Podle RRRSJ neměla hodnotící komise k dispozici doklady o stáří strojů, proto nemohla toto kvalifikační kritérium řádně posoudit pouze z prostého seznamu, který byl součástí nabídky. Navrhovatel měl proto vyzvat uchazeče k objasnění nabídky. Protože nesplněním povinností hodnotící komise mohlo dojít k ovlivnění výběru nejhodnější nabídky, byla dotace za 6. i 7. část zakázky krácena o 50%, a to dle přílohy č. 2 Metodického pokynu k porušení rozpočtové kázně, tabulky A, řádku 11 (dále též „metodický pokyn k porušení rozpočtové kázně“).
14. Žalobce s výše uvedenou korekcí dotace nesouhlasil, a proto nejprve brojil proti krácení dotace přímo u poskytovatele dotace, RRRSJ. Jelikož zde neuspěl, podal správní žalobu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (vedeno pod sp. zn. 10 A 35/2013), jehož rozsudkem byla žaloba odmítnuta. Návrh byl na základě tohoto rozsudku postoupen Ministerstvu pro místní rozvoj jako orgánu příslušnému pro řešení sporů z veřejnoprávních smluv. Žalobce i RRRSJ proti tomuto úkonu podali shodně kasační stížnost (vedeno u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 Afs 75/2013), přičemž kasační stížnosti RRRSJ bylo vyhověno, usnesení krajského soudu bylo zrušeno a žaloba byla odmítnuta. Dle názoru Nejvyššího správního soudu měl žalobce podat návrh přímo Ministerstvu pro místní rozvoj. Žalobce tak učinil, načež Ministerstvo pro místní rozvoj usnesením č. j. 17446/2014-91 ze dne 21. 5. 2014 postoupilo žalobcům návrh na zahájení sporu z veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace Ministerstvu financí s odůvodněním, že dle zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále též „kompetenční zákon“) je Ministerstvo financí ústředním orgánem státní správy pro finanční hospodaření a kontrolu, a tedy i pro rozhodování sporů z dotačních smluv. Postavení žalovaného lze dovodit i ze zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, který uvedenou pravomoc žalovaného obsahuje od nabytí účinnosti zákona č. 24/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 250/2000 Sb.
15. V následném správním řízení sporném, jehož výsledkem bylo vydání napadeného rozhodnutí, dal žalovaný z části za pravdu argumentům žalobce, a v důsledku použití jiné metodiky určení výše korekce za vzniklá pochybení při zadávání veřejné zakázky snížil výši udělené korekce z 50 % na 25 % z hodnoty veřejných zakázek, čímž přiznal žalobci právo na zaplacení finančních prostředků ze strany RRRSJ (výroky I. a II. napadeného rozhodnutí). Ve zbylé části návrh zamítl (výrok III. napadeného rozhodnutí), přičemž náhrada nákladů řízení nebyla poskytnuta žádnému z účastníků (výrok IV. napadeného rozhodnutí). Žalovaný v napadeném rozhodnutí shledal, že krácení dotace bylo důvodné, tj. posoudil kroky žalobce v rámci zadávacího procesu jako rozporné se zákonem, nicméně dovodil, že krácení dotace bylo nepřiměřené a že pro stanovení výše korekce měla být použita jiná charakteristika nesrovnalostí podle dokumentu Evropské komise COCOF/07/0037/03-CS (Pokyny ke stanovení finančních oprav, které se použijí pro výdaje spolufinancované ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti v případě nedodržení pravidel pro veřejné zakázky – dále jen „COCOF 07“) a metodického pokynu k porušení rozpočtové kázně než ta, na jejímž základě RRRSJ krátila dotaci.
16. Jelikož žalobce nesouhlasí s výrokem III. napadeného rozhodnutí (tedy se zamítavou částí napadeného rozhodnutí), podává žalobu pouze vůči výroku č. III napadeného rozhodnutí, neboť se domnívá, že výroky jsou navzájem oddělitelné a je toho názoru, že není důvodu pro krácení dotace vůbec, nebo v menší částce, než tomu tak je i po rozhodnutí žalovaného.

17. Všechny rozhodné dokumenty, které jsou jmenovány v textu žaloby, jsou součástí spisu vedeného u Ministerstva financí ČR k tomuto sporu z veřejnoprávní smlouvy. Z toho důvodu navrhuje žalobce, necht' je spis k rozhodnutí, stejně jako uvedené listiny vyžádány u žalovaného správního orgánu.

Příloha:

Rozhodnutí Ministerstva financí ČR o sporu z veřejnoprávní smlouvy č. j. MF-43 750/2014/1203 ze dne 5. 11. 2015

III.

Žalobní body (důvody žaloby)

18. Žalobce je toho názoru, že napadené rozhodnutí trpí v bodu zamítavého výroku vadami jak v otázce přezkoumatelnosti rozhodnutí, tak v otázce tvrzených pochybení při zadávání veřejných zakázek, tedy v nesprávně zjištěném skutkovém stavu věci vztahujícímu se k výroku č. III rozhodnutí, který měl za následek vydání částečně nesprávného, a v důsledku toho nezákonného rozhodnutí. Podle názoru žalobce je přitom pro posouzení celé věci rozhodné zodpovězení té otázky, zda vůbec porušil příslušná ustanovení ZVZ. Podle jeho názoru uváděnému i v řízení před RRRSJ a ve sporném řízení správním vedeném žalovaným, se tak nestalo, což rozvádí níže v textu žaloby.

III./A.

Věcné nedostatky napadeného rozhodnutí vztaheno k části 5. veřejné zakázky

19. Jak již bylo uvedeno výše, prvním z bodů, které byly žalobci vytknuty, bylo údajné pochybení při přenášení kvalifikačních požadavků na odborné zaměstnance dodavatele stavby z podmínek zadávacího řízení do konkrétní smlouvy uzavřené s vybraným dodavatelem. Dle názoru RRRSJ byl tímto postupem porušen ZVZ, který byl aprobován i žalovaným, neboť nepřenesením kvalifikačních podmínek mohli být znevýhodněni jiní dodavatelé, resp. uchazeči o veřejnou zakázku. Žalobce se domnívá, že k žádnému pochybení z jeho strany nedošlo, a proto vůbec nebylo místo pro udělení vlastní korekce. Pokud by již mělo být uvažováno o udělení korekce, tak pouze ve zcela minimální výši, neboť dle názoru žalobce jde toliko o marginální porušení zákona bez vlivu na zadávací řízení.
20. Žalobce se domnívá, že žalovaný v dané věci toliko formalisticky aplikoval příslušná ustanovení ZVZ a jeho doslovné znění, přičemž přitom opomenul se zabývat jeho smyslem, zásadami a dalšími možnými souvisejícími rovinami celé věci. V krátkosti lze uvést, že v této části veřejné zakázky (část 5. veřejné zakázky), bylo žalobci vytýkáno akceptování jiných osob ve smlouvě o dílo, kterými měla být realizována veřejná zakázka, než těch, kterými vítězný uchazeč prokazoval splnění technických kvalifikačních předpokladů pro plnění zakázky (týkalo se osoby hlavního stavbyvedoucího a stavbyvedoucího).
21. V případě tohoto pochybení lze opakovaně a s odkazem na návrh na řešení sporu z veřejnoprávní smlouvy uvést, že prokázání splnění kvalifikačních předpokladů pomocí určitých osob má potvrdit především schopnost uchazeče veřejnou zakázku řádně provést a že naplnění kvalifikačních kritérií je jedním z předpokladů pro uzavření smlouvy o dílo. Uchazeč zadavateli přitom tímto deklaruje, že smlouva je uzavírána za splnění kvalifikačních předpokladů a zároveň disponuje kvalifikovanými osobami pro provedení zakázky. Zadavatel přitom neuzavírá smlouvu o dílo se zaměstnanci uchazeče, ale s konkrétní právnickou osobou - uchazečem, která garantuje splnění jí nabízeného plnění, včetně podmínek zadávacího řízení.
22. Pokud ve smlouvě o dílo (SD/OREG/279/12) došlo k nesprávně použitému termínu hlavní stavbyvedoucí s přiřazením osoby, která nemá vysokoškolské vzdělání, stalo se tak pouze záměnou názvů, čemuž odpovídá i text smlouvy o dílo, kde je za zhotovitele uveden pouze „hlavní stavbyvedoucí“ a zástupce hlavního stavbyvedoucího a nikoliv zároveň „stavbyvedoucí“. Ve smlouvě o dílo je však logicky uvedena osoba, která se na stavbě běžně vyskytovala. Pro tyto účely zná zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) termín „stavbyvedoucí“. Osoba hlavního stavbyvedoucího je pouze jakýmsi garantem správné jakosti díla. Osoba uvedená ve smlouvě o dílo naplňuje kvalifikační předpoklady pro stavbyvedoucího a je tou osobou, která se na stavbě vyskytovala denně a své postupy konzultovala s hlavním stavbyvedoucím. V předmětné smlouvě o dílo se opakovaně používá termín stavbyvedoucí, což jen deklaruje záměnu termínu stavbyvedoucího za hlavního stavbyvedoucího, neboť stavbyvedoucí není na titulní straně smlouvy o dílo uveden. Dle výše uvedené smlouvy o dílo je přitom součástí zadávací dokumentace a nabídka zhotovitele (uchazeče), kde je hlavní stavbyvedoucí kvalifikačními předpoklady řádně vymezen.

23. Termín hlavní stavbyvedoucí není ve smlouvě o dílo již dále zmíněn. V zadávací dokumentaci použitá konstrukce počítá s tím, že denně se bude na stavbě nacházet stavbyvedoucí tak, jak vyžaduje i stavební zákon. Osoba uvedená jako „hlavní stavbyvedoucí“ byla ve smlouvě uvedena zejména z důvodu komunikace mezi žalobcem a dodavatelem. Stavbyvedoucí je dle stavebního zákona povinen řídit provádění stavby v souladu s rozhodnutím nebo jiným opatřením stavebního úřadu a s ověřenou projektovou dokumentací, zajistit dodržování povinností k ochraně života, zdraví, životního prostředí a bezpečnosti práce, zajistit řádné uspořádání staveniště a provoz na něm a dodržení obecných požadavků na výstavbu, popřípadě jiných technických předpisů a technických norem. Stavbyvedoucí je tak zákonným termínem a kvalifikační kritéria stanovená v zadávací dokumentaci pro stavbyvedoucího korespondují s požadavky stavebního zákona. Hlavní stavbyvedoucí je termínem užitým výhradně v zadávací dokumentaci, rozhodující je jeho skutečná činnost a nikoliv jeho označení a mohl být nazván zcela jinak. To ovšem nemění nic na skutečnosti, že kvalifikační kritéria pro stavbyvedoucího směřují k tomu, aby stavbyvedoucí byl v souladu se stavebním zákonem schopen vykonávat povinnosti plynoucí z této funkce.
24. Z výčtu povinností stavbyvedoucího dle stavebního zákona též vyplývá, že stavbyvedoucí mj. zajišťuje provoz na staveništi a dodržování technických norem. Ze Záznamu z jednání ze dne 28. 6. 2012 (který byl pro žalovaného nedostatečný) plyne, že i osoby, které budou uvedeny ve smlouvě, splňují kvalifikační předpoklady ze zadávací dokumentace. Toto však žalovaný nechal v potaz a ve svém rozhodnutí pouze uvedl, že tento záznam není relevantní. S tím se však žalobce neztotožňuje, neboť tento záznam zcela jasně deklaruje, že k porušení ZVZ jeho úkony nedošlo a není proto zřejmé, proč v úvahách žalovaného nebylo pro tento důkaz místo.
25. Žalobce nesouhlasí ani s hodnocením žalovaného, který dovedl porušení § 82 ZVZ. Ustanovení § 82 ZVZ, na něž je odkazováno v napadaném rozhodnutí, je nutné vykládat nikoliv formálně a restriktivně, neboť účelem stanovených kvalifikačních kritérií byla výhradně garance, že uchazeč bude s to veřejnou zakázku řádně realizovat. V průběhu realizace veřejné zakázky může dojít samozřejmě k záměně odpovědných osob u uchazeče, ale nikoliv záměně uchazeče.
26. Uvedené ustanovení se věnuje povinnosti zadavatele uzavřít smlouvu v souladu s návrhem smlouvy (§ 82 odst. 2 ZVZ) a zákazu změnit podstatným způsobem smlouvu (odst. 7 tohoto ustanovení). Žalobce je toho názoru, že závěr žalovaného je v rozporu se zákonem. Smyslem § 82 odst. 2 ZVZ je především zakotvení práva uchazeče na uzavření smlouvy v podobě, v jakém ji nabídl do zadávacího řízení a tomu odpovídající kontraktační povinnost veřejného zadavatele, v případě jejího nesplnění se této povinnosti vítězný uchazeč může domáhat soudní cestou. Primárně se tedy jedná o právo vítězného uchazeče na uzavření smlouvy za podmínek daných zadávacím řízením a tomu odpovídající povinnost veřejného zadavatele smlouvu na veřejnou zakázku uzavřít. Je nutné uvést, že v daném případě nedošlo k žádné změně smlouvy, a to ani byť jen nepodstatných náležitostí, pouze na první straně smlouvy byly uvedeny nepřesně osoby, prostřednictvím kterých bude plněna veřejná zakázka. Uvedení jiných osob však nemělo nikterak vliv na rovnováhu práv a povinností mezi uchazečem a veřejným zadavatelem.
27. S tím se pojí odkaz žalovaného na § 82 odst. 7 ZVZ, který se věnuje provedení podstatných změn smlouvy na veřejnou zakázku. Žalovaný neuvedl, pod jakou skutkovou podstatu tvrzené pochybení žalobce podřazuje (§ 82 odst. 7 písm. a) až d) ZVZ), nicméně z textu rozhodnutí lze dovodit, že se jedná o písm. c), které uvádí, že nelze umožnit změnu práv a povinností vyplývajících ze smlouvy, pokud by taková změna za použití v původním zadávacím řízení mohla ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. To se však dle názoru žalobce nestalo. V daném případě došlo k nepřesnému označení některých osob ve smlouvě o dílo, nicméně toto chybné označení nemá vliv na uzavřenou smlouvu, průběh zadávacího řízení či na konečné uskutečnění podpořeného záměru, který byl řádně realizován, po celou dobu za podmínek které byly předmětem veřejné soutěže. Je nutné zopakovat, že vítězný uchazeč a zhotovitel prošel řádným otevřeným zadávacím řízením, splnil veškeré odborné předpoklady pro realizaci zakázky, tyto plnil po celou dobu veřejné zakázky a samotné řízení proběhlo zcela transparentně, bez diskriminace jakéhokoliv uchazeče a na základě principu rovného zacházení. Argumentem a contrario lze dojít k tomu, že v případě, kdy by tyto osoby vůbec ve smlouvě uvedeny nebyly, byla by sporná část dotace proplacena, neboť v takovém případě by byla posuzována pouze nabídka uchazeče a vyhovění kvalifikačním kritériím tak, jako by tomu mělo být v souladu s vyjádřením navrhovatele v návrhu na zahájení sporného řízení i nyní.

28. Uvedení osob stavbyvedoucích apod. ve smlouvě není podstatnou náležitostí smlouvy o dílo dle tehdejšího zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění do 31. 12. 2013, ani dle zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, není ani podstatnou náležitostí, resp. podstatnou změnou z hlediska § 82 odst. 7 ZVZ. Na daný případ proto nelze pohlížet ani jako na změnu smlouvy předvídanou v § 82 odst. 7 ZVZ. Navrhovatel uzavřel smlouvu podle výsledku a ve znění zadávacího řízení, nikterak neměnil podstatné náležitosti smlouvy, namítaná změna neměla vliv na předchozí zadávací řízení, nedošlo k uzavření dodatku ke smlouvě, kterým by byly zásadně změněny podmínky smlouvy oproti zadávacímu řízení. Odmítá tedy, že by zmínil kvalifikační podmínky, neboť ty dle doložených dokladů byly jednoznačně dodrženy.

III./B

Věcné nedostatky napadeného rozhodnutí vztaheno k části 6. a 7. veřejné zakázky

29. V částech 6. a 7. projektu P4 bylo žalobci vytýkáno jiné údajné porušení ZVZ, a to, že nevyřadil uchazeče o veřejnou zakázku, který nesplnil požadavky stanovené v zadávací dokumentaci podle § 56 odst. 3 písm. f) ZVZ, a to doložení seznamu strojového vybavení pro realizaci veřejné zakázky. Tvrzené pochybení tedy spočívá v tom, že žalobce požadoval, v rámci dokumentace k zadávacímu řízení po uchazečích prokázání splnění kvalifikačních technických požadavků, konkrétněji šlo o množství, výkon, hmotnost a maximální stáří používaného strojového vybavení. Dle názoru žalovaného, který převzal názor RRRSJ, však v zadávacích podmínkách nebyla dostatečně konkretizována kritéria posuzování splnění uvedených požadavků, a dále dle jeho názoru vítězní uchazeči nedoložili splnění požadavků dostatečně prokazatelným způsobem. V nabídkách se objevuje toliko seznam dostupného vybavení uchazečů a též čestné prohlášení uchazečů, že jejich strojní vybavení splňuje požadované parametry. Na straně druhé, jiní uchazeči ke svým nabídkám dokládali i kopie výpisů z celé majetkové evidence, což však byl postup jdoucí až za hranu požadavků žalobce (žalobci šlo toliko o vybavení ke splnění požadovaného díla, nikoli o kompletní seznam majetku uchazeče).

30. Co se týká tohoto vytýkaného pochybení, uvádí žalobce, že v případě posouzení nabídky obou vítězných uchazečů postupoval v souladu s příslušnými ustanoveními ZVZ. Žalobce trvá na tom, že mu byly známy veškeré údaje nutné pro to, aby dostatečně posoudil vlastnosti nabídky vítězných uchazečů vzhledem k použití jednotlivých strojů, resp. provozního a technického vybavení, kterými bude veřejná zakázka realizována a nebylo tak nutné jakkoliv nabídku doplňovat. Nebylo pak ani třeba, aby hodnotící komise přizvala pro posouzení nabídek odborníka, neboť členem hodnotící komise byl mimo jiné Ing. Jan Štícha, tehdejší technický náměstek ředitele Správy a údržby silnic Jihočeského kraje, tedy vysoce odborná osoba, která byla schopna kvalifikační předpoklady a jejich splnění řádně posoudit, a zajišťovala tak výraznou měrou vysokou erudici, o níž se hovoří v rozhodnutí ÚOHS, č. j. ÚOHS-S193/2012/VZ-18769/2012/512/JOn, navíc jak je patrné z dalšího textu, nejedná se zde o případ, kdy by nabídka vítězného uchazeče neodpovídala skutečnému stavu. Vzhledem k tomu, že hodnotící komise v nabídce vítězných uchazečů nespatořovala žádné nejasnosti, nebylo třeba nabídku vítězného uchazeče doplňovat postupem podle § 59 odst. 4 ZVZ, navíc nepochybné posouzení provozního a technického vybavení vítězného uchazeče bylo možné učinit i na základě předchozích zkušeností a zadávacích řízení, které navrhovatel prováděl, k tomu pak postačovalo uvedení názvu vibračního válce, z kterého bylo seznatelné, zda předpoklady pro kvalifikaci splňuje. Oba vítězní uchazeči navíc následně doložili dokument, který svědčí o tom, že názor hodnotící komise při posouzení a hodnocení nabídek byl správný, neboť tento dokument jednoznačně prokazuje, že nabídka uchazeče byla i co do splnění těchto kvalifikačních předpokladů úplná, srozumitelná a určitá a v žádném případě se tedy nemohlo jednat o to, že by byl skutečný stav v rozporu s podanou nabídkou uchazeče (viz Čestné prohlášení společnosti ZNAKON, a.s. ze dne 23. 11. 2012 a Soupis mechanizace a strojového vybavení společnosti COLAS CZ, a.s. ze dne 7. 11. 2012).

31. Žalovaný tak v tomto případě opětovně přejal argumentaci RRRSJ, aniž by reflektoval skutečnou míru tvrzeného pochybení žalobce. Pokud se tvrzení žalovaného omezuje pouze na to, že nebylo stanoveno, jak mají prokázat uchazeči vlastnosti technického vybavení a tím argumentuje o vadnosti postupu s ohledem na realizaci veřejné zakázky, jedná se podle názoru žalobce o formalistický výklad ZVZ, který je zcela nepřiměřený potencionálnímu následku. Pokud bylo navíc v době realizace smlouvy doloženo, že strojní vybavení má požadované vlastnosti, lze dovodit, že k žádnému pochybení dle ZVZ nedošlo. Analogicky lze na uvedenou situaci nahlížet dle § 56 odst. 6 ZVZ, který uvádí, že pokud dodavatel není schopen prokázat splnění požadavků stanovenými dokumenty, může je prokázat i rovnocennými doklady. ZVZ tedy počítá s tím, že může dojít k prokázání splnění podmínek i jinými dokumenty, než které stanovil

veřejný zadavatel, tedy že v případě, kdy není zadavatelem vymezeno, čím mají být tyto skutečnosti doloženy, není důvodu upírat uchazečům o veřejnou zakázku doložit rozhodné vlastnosti tak, jak je mají zaneseny ve svých vlastních dokladech a neomezovat tak veřejnou soutěž. Ostatně, pokud by nebylo ze zadávací dokumentace zřejmé, jak mají být technické kvalifikační předpoklady doloženy, mohli si uchazeči požádat žalobce o dodatečné informace k veřejné zakázce (viz § 49 ZVZ). Opětovně lze dovodit, že smyslem § 56 odst. 5 ZVZ je mimo jiné zákaz jakékoliv diskriminace (být např. skryté) ve směru k jednotlivým uchazečům tak, aby např. nebyli odrazeni nepřiměřenými podmínkami od účasti na zadávacím řízení (tzv. skrytá diskriminace). V daném případě je tak sporné, zda může být žalobce sankcionován v rovině dotačního vztahu za tvrzené pochybení, které spočívá v nesprávném vymezení technických kvalifikačních předpokladů, které však v žádném případě nemohlo ovlivnit veřejnou soutěž mezi uchazeči a nemohlo mít žádný dopad na výsledky zadávacího řízení, ani to, že by došlo k odrazení některých uchazečů o veřejnou zakázku. Ustanovení § 56 odst. 5 ZVZ (v době zahájení zadávacího řízení odst. 7) v podstatě znamená nápomoc pro uchazeče o veřejnou zakázku spočívající v tom, že veřejný zadavatel jasně deklaruje, čím má být prokázáno splnění technických kvalifikačních předpokladů. V případě, že však uchazeči tyto doklady, ze kterých bylo seznatelné, o jaké strojové vybavení se jedná, a jaké má vlastnosti, doložili, pak je pochybení veřejného zadavatele v zadávací dokumentaci opět zcela minimální.

IV.

Vady rozhodnutí z hlediska nepřezkoumatelnosti stanovené korekce

32. Žalobce je toho názoru, že napadené rozhodnutí je rovněž nepřezkoumatelné minimálně z hlediska své vnitřní rozpornosti a neodůvodněnosti výše korekce mimo vlastního snížení korekce, ač příslušné dokumenty, které se ke krácení dotace vztahují, umožňují další snížení korekce. Tato skutečnost však nebyla žalovaným nikterak zmíněna ani posouzena, přičemž řádné odůvodnění a jeho přesvědčivost již jen z hlediska základních zásad správního řízení, je zcela zásadní povinností správního orgánu, která mimo jiné přispívá k zajištění práva na spravedlivý proces.³
33. Pro možnost krácení dotace tzv. způsobilých výdajů dle uzavřené smlouvy je rozhodnutý zejména dokument Evropské komise COCOF 07. Na něj pak navazuje metodický pokyn k porušení rozpočtové kázně, který převážně přebírá hlediska COCOF 07 do vnitřní struktury RRRSJ. Podle původního posouzení RRRSJ bylo pochybení žalobce podřazeno pod řádek č. 11 tabulky A metodického pokynu k porušení rozpočtové kázně, tedy *neoprávněné vyřazení/nevyřazení uchazeče ze zadávacího řízení*, za nějž stanovila RRRSJ korekci ve výši 50% z výdajů na veřejnou zakázku. Žalovaný dovodil, že pochybení v části 5. veřejné zakázky by však mělo být posouzeno dle řádku č. 7 stejné tabulky metodického pokynu k porušení rozpočtové kázně (který odpovídá řádku č. 6, tabulky 1 COCOF 07) a který stanoví korekci při použití nezákonných kritérií pro udělení zakázky, za nějž je stanovena korekce ve výši 25% z výdajů připadajících na veřejnou zakázku, ale ta může být snížena až na 10% či 5% podle okolností případu. Stejně tak v případě tvrzeného pochybení v části 6. a 7. veřejné zakázky žalovaný dovodil, že pochybení žalobce mělo být podřazeno pod řádek č. 7 tabulky A metodického pokynu k porušení rozpočtové kázně, který odpovídá řádku č. 6 tabulky 1 COCOF 07 (namísto řádku č. 11 tabulky A metodického pokynu k porušení rozpočtové kázně).
34. Žalovaný se vůbec nezabýval možností dalšího snížení udělené korekce, a to ani v jednom případě, i když na skutečnost možného snížení korekce až na 5% byl upozorněn ve vyjádření žalobce ze dne 25. 6. 2010, č. j. KUJCK/27559/2013/OLVV/44 před vydáním napadeného rozhodnutí. Žalobce stále setrvává na svém názoru, že se v částech 5., 6. a 7. projektu P4 nedopustil pochybení proti ZVZ, nicméně i pokud by soud tuto argumentaci nevzal v potaz, tvrdí, že žalovaný se nikterak nevypořádal se skutečností, že oba dva dokumenty umožňují další snížení korekce až na 10% nebo 5% z hodnoty veřejné zakázky s ohledem na celkové souvislosti veřejné zakázky a úspěšně realizovaného projektu P4.
35. K samotné korekci lze uvést, že se z pohledu žalobce, jako příjemce veřejných finančních prostředků, jedná ve své podstatě o sankci, případně pokutu za protiprávní jednání, kterého se měl dopustit dle tvrzení žalovaného při zadávacím řízení. Není však v souladu s principem právní jistoty a předvídatelnosti rozhodnutí taková situace, kdy žalovaný de facto rezignoval na bližší zdůvodnění výše ukládané korekce, přičemž toto by mělo mít podobné obsahově kvalitativní požadavky jako v případě zdůvodnění výše

³ K limitům pro správní uvážení správního orgánu a povinnosti odůvodnit rozhodnutí např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 Ads 83/2014 ze dne 30. 9. 2015.

ukládání pokuty.⁴ Žalovaný tedy nikterak nerefletoval ve svém rozhodnutí další hranice, o které je možné snížit uloženou korekci a „spokojil“ se s tím, že odůvodnil formálně pochybení žalobce dle nejvyšší hranice daného pochybení, ačkoliv žalobce v řízení poukázal na možnosti snížení korekce o další procentní body dle COCOF 07 a ostatně i metodického pokynu k porušení rozpočtové kázně. Uvedené pochybení je o to výraznější, kdy žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že „projekt byl realizován v požadované kvalitě a byl proveden řádně, neboť navrhovatelé není vytýkán chybný postup při realizaci stavby ani dodržení stanoveného účelu.“ Žalovaný tak de facto přistoupil na argumentaci žalobce, neboť uznal, že vytýkané pochybení nemělo vliv na provedení díla či realizaci projektu P4, avšak svůj názor nikterak nepřenesl do dalších úvah při rozhodování o výši udělené korekce.

36. Žalobce tvrdí, že i po snížení uložené korekce je vzhledem k charakteru vytýkaných pochybení korekce příliš vysoká a její uložení se tak jeví jako nepřiměřené projednávanému případu, přičemž přiměřenost krácení dotace s ohledem na výsledek realizovaného projektu je tématem mnoha rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, namátkou pak např. rozsudek sp. zn. 9 Afs 1/2008 ze dne 25. 6. 2008 uvedl, že „sankční odvod je třeba vždy spojovat jen s neoprávněným nakládáním s finančními prostředky státu a jeho uložení nemůže být postaveno ryze na formalistickém přístupu bez ohledu na skutečný stav věci. Jakékoliv porušení příslušné povinnosti ještě bez dalšího nepředstavuje zadržení nebo neoprávněné použití prostředků dotace, které musí být vráceno zpět do veřejného rozpočtu.“ V jiném rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 117/2014 ze dne 10. 10. 2014 pak bylo uvedeno, že „Nejvyšší správní soud na tomto místě považuje za vhodné znovu zdůraznit, že smyslem právní úpravy poskytování dotací z veřejných rozpočtů je jejich řádné využití výhradně na zamýšlený účel v souladu s obecně prospěšným zájmem. Při výkladu jednotlivých konkrétních ustanovení pak je třeba mít tento smysl stále na paměti a přihlížet k němu.“⁵
37. Uvedený princip se samozřejmě projevuje i v rovině práva Evropské unie, kdy v rozsudku Evropského soudního dvora ve věci C - 465/10 ze dne 21. 12. 2011 je v souvislosti se zpětným vymáháním dotací poskytnutých ze strukturálních fondů uvedeno na základě zjištění, že byly porušeny podmínky poskytnutí dotace, že „konstatování menší nesrovnalosti nevede na základě zásady proporcionality k tomu, aby byly vyplaceny prostředky z částí vymáhány zpět.“
38. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí z pohledu jeho vnitřní rozpornosti lze pak spatřovat i v tom, že žalovaný ve svém rozhodnutí na jedné straně tvrdí, že byla změněna smlouva na veřejnou zakázku z důvodu záměny osob v nabídce uchazeče a v uzavřené smlouvě, na druhou stranu uvádí v textu rozhodnutí, že „Navrhovatel sice nezměnil obsah smlouvy a projekt byl realizován bez výhrad....“, stejně tak když tvrdí, že žalobce mohl „důvodně očekávat poskytnutí plné výše dotace, neboť v protokolech o kontrole INTERIM nebylo žádné pochybení při výběrovém řízení konstatováno, přičemž druhá kontrola proběhla až po skončení zadávacího řízení a v protokolu o kontrole ze 6. 12. 2012 je uvedeno, že bylo zkontrolováno i výběrové řízení,“ a zároveň uvedl, že...RRRSJ..“ nelze upřít právo kontrolovat oprávněnost požadovaných výdajů a dodržení stanovených povinností kdykoliv před poskytnutím dotace.“ O tom bude pojednáno v dalším žalobním bodu.

Přílohy:

- 1) dokument Evropské komise COCOF/07/0037/03-CS (Pokyny ke stanovení finančních oprav, které se použijí pro výdaje spolufinancované ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti v případě nedodržení pravidel pro veřejné zakázky)
- 2) Metodický pokyn k porušení rozpočtové kázně RRRSJ, verze 1.0 ke dni 25. 6. 2012, účinnost od 28. 6. 2012, revize č. 1 ke dni 13. 8. 2012

⁴ K povinnosti řádně odůvodnit výši sankce se vyjadřoval Nejvyšší správní soud v mnoha rozsudcích, namátkou pak sp. zn. 3 As 32/2007 ze dne 13. 12. 2007, kde bylo uvedeno, že ukládání pokuty pokud se děje ve sféře správního uvážení správního orgánu, správní orgán přitom dbá na přiměřenost sankce a je jeho povinností řádným způsobem rozvést, co ho vedlo k uložení sankce v uvedené výši.

⁵ Obdobně pak hovoří rozsudek stejného soudu viz sp. zn. 2 As 106/2014 ze dne 26. 9. 2014.

V.

Vady rozhodnutí z důvodu vnitřní rozpornosti – princip legitimního očekávání

39. Jak navíc žalovaný sám v napadeném rozhodnutí uznal, situace má ještě jednu rovinu. RRRSJ vykonává působnost v oblasti veřejné správy, a proto se na ni vztahují i základní zásady uvedené v ustanovení § 2 až § 8 správního řádu. Jednou z nich je i zásada legitimního očekávání. Ze strany RRRSJ probíhalo v projektu P4 intenzivní kontrolování činnosti žalobce. I přesto se výtky k uvedenému pochybení objevily až v pozdějších kontrolách, nikoli v těch prvních dvou, jak plyne z protokolů o kontrole INTERIM ze dnů 29. 3. 2012 a 6. 12. 2012.⁶ Žalobce se domnívá, že v jeho případě vzniklo legitimní očekávání, že se žádného závažného pochybení nedopustil, neboť očekával, že záležitosti zadávacích řízení budou kontrolovány mezi prvními, a mezi prvními budou také vytýkány. Jelikož však vytknuty nebyly, žalobce se zcela oprávněně domníval, že se žádného jednání v rozporu se zákonem nedopustil a očekával, že obdrží dotaci v plné výši.⁷
40. V případě, že u uvedeného projektu a mimo jiné u zmiňované veřejné zakázky proběhla kontrola za účelem zjištění případných pochybení v postupu při ZVZ, při které nebylo zjištěno, že by navrhovatel opomněl některou svou povinnost, či byla zjištěna určitá nesrovnalost, nelze podle jeho názoru postupovat při rozhodování o způsobilosti výdajů projektu v konečném důsledku tak, že budou kráceny finanční prostředky dotace tím způsobem, jak to provedla RRRSJ a jak to bylo částečně aprobováno žalovaným. Tím, že při kontrole INTERIM nebyly zjištěny žádné nesrovnalosti, vzniklo u žalobce legitimní očekávání, že nebudou z titulu postupu při zadávacím řízení kráceny finanční prostředky dotace. V souvislosti s tím byla narušena právní jistota žalobce a důvěra v postup RRRSJ, neboť ke krácení došlo svévolně a bylo tak vybočeno z mezí správního uvážení při krácení finančních prostředků dotace.⁸
41. Nelze se ztotožnit ani s tvrzením žalovaného, že provedená kontrola je v podstatě bezvýznamná, či že sice mohla založit legitimní očekávání, ale nelze zároveň upřít RRRSJ možnost opakované kontroly. V takovém případě, a přijetí takového názoru ve své podstatě nemusí probíhat v procesu poskytování dotace kontroly žádné, neboť jsou bez významu a postačilo by, kdyby kontroly byly prováděny až před žádostí o proplacení způsobilých výdajů. Naopak proběhnuvší kontrola INTERIM utvrdila navrhovatele v dobré víře, že jeho kroky jsou v souladu se zákonem a programovými dokumenty.⁹ O možnosti dovolávat se principu legitimního očekávání pak hovoří v souvislosti s poskytováním dotací i „evropská judikatura“ např. v rozsudku Soudního dvora EU ze dne 25. 3. 2010 ve věci Sviluppo Italia Basilicata – sp. zn. C - 414/08, kde bylo mimo jiné uvedeno, že předpokladem práva dovolávat se legitimního očekávání je poskytnutí konkrétních ujištění ze strany příslušného orgánu, která mohou vzbudit legitimní očekávání u toho, komu jsou určena.¹⁰ Právě takové ujištění lze spatřovat v provedené kontrole INTERIM, která jakkoliv nesdělila, že by žalobce postupoval v rozporu se zákonem či programovými dokumenty.
42. Pokud ve svém rozhodnutí žalovaný uvádí, že RRRSJ „nelze upřít právo kontrolovat oprávněnost požadovaných výdajů a dodržení stanovených povinností kdykoliv před poskytnutím dotace i po jejím poskytnutí, byť vytýkaná pochybení nebyla v uváděných protokolech uvedena“, jedná se podle názoru žalobce především o problém na straně RRRSJ, která se nemůže odpovědnosti za již jednou provedenou kontrolu za přispění žalovaného zprostit tak, že bude připuštěno, že provedené kontroly, kontrolující mimo jiné splnění ZVZ, jsou nevýznamné a nemají žádnou váhu. Hypertrofie kontrol na všech stupních příjemců veřejných prostředků, včetně nepředvídatelného konání RRRSJ narušují a v tomto případě narušily jakýkoliv legitimní princip kontroly využití veřejných prostředků tím, že stanoví absolutně nejasná pravidla pro jejich čerpání. Z toho důvodu, pokud již jednou byl postup dle ZVZ zkontrolován, nelze vystavovat

⁶ Kontroly interim se přitom dle čl. 5.1.2 Příručky pro příjemce ROP NUTS II Jihozápad zaměřují na ověření plnění smluvních podmínek ze strany příjemce a ověření, zda jsou finanční prostředky použity k záměrům specifikovaným v projektu a ve Smlouvě o podmínkách poskytnutí dotace a zda v průběhu realizace nebyla porušena pravidla pro poskytování finančních prostředků ze strukturálních fondů – dostupné z http://www.rr-jihozapad.cz/dokumenty/pro-prijemce/2015/PPP_verze-9-0.pdf

⁷ Ochrana legitimního očekávání je přitom jeden z principů vyplývajících z principu právního státu, principu určitosti, bezrozpornosti a předvídatelnosti právní úpravy [srov. nález sp. zn. I. ÚS 287/04 ze dne 22. 11. 2004 (N 174/35 SbNU 331)] či z principů dobré správy.

⁸ Obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 Ads 83/2014 ze dne 30. 9. 2015, který mimo jiné uvedl, že pro demokratický právní stát je charakteristický princip právní jistoty, spočívající mimo jiné v tom, že právní pravidla budou jasná a přesná a budou zajišťovat, že právní vztahy a jejich důsledky zůstanou pro adresáty pravidel předvídatelné. Princip právní jistoty je třeba spojit se zákazem svévole.

⁹ K tématu ochrany dobré víry a legitimního očekávání lze poukázat např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Afs 14/2006 ze dne 1. 11. 2006, kde bylo uvedeno, že „Poukaz na jednání opírající se o legitimní očekávání totiž může mít relevanci jen tehdy, jednala-li dotyčná osoba určitým způsobem proto, že se zřetelem ke všem rozhodným skutečnostem mohla domnívat, že postupuje v souladu se zákonem.“

¹⁰ Obdobně pak rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 15/2012 ze dne 15. 8. 2012.

příjemce dotací nejistotě ohledně splnění povinností tak, jako tomu je v tomto případě a úvaha žalovaného prezentovaná v napadeném rozhodnutí je proto vadná.

VI. Závěrečný návrh

43. Jak vplývá z argumentace žalobce, žalovaný se při svém rozhodování nedostatečně vyrovnal s otázkou věcných pochybení, zejména v návaznosti na řádnou realizaci projektu a míru závažnosti tvrzených pochybení žalobce. Žalobce tvrdí, že neporušil ZVZ, či ho neporušil minimálně takovým způsobem, který by mohl mít za následek udělení tak vysoké korekce, jakou je i (snížených) 25% výdajů na zmiňované části veřejné zakázky tak, jak je stanoveno v rozhodnutí žalovaného, když se žalovaný v rámci svého odůvodnění nezabýval dalším případným snížením udělené korekce a neodůvodnil tak ve své podstatě výši uložené korekce. Rovněž lze poukázat na to, že žalovaný nesprávně posoudil princip legitimního očekávání a jeho vznik u žalobce. Napadené rozhodnutí je tak v této části nepřezkoumatelné. Jelikož žalobci bylo v části návrhu vyhověno, napadá tedy pouze tu část rozhodnutí, v rámci níž mu vyhověno nebylo.
44. S ohledem na výše uvedené žalobce navrhuje, aby soud vydal následující

r o z s u d e k:

- I. Výrok III. rozhodnutí Ministerstva financí ČR č. j. MF-43 750/2014/1203 ze dne 5. 11. 2015 se ruší, a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Za Jihočeský kraj

JUDr. Lukáš Glaser